la humanitat

Any VI — Núm. 1.780 — Preu: 15 cèntims | Fundador: LLUIS COMPANYS | Barcelona, dimecres, 10 novembre del 1937

Ha mort Ramsay McDonald

Londres, 9. — (Urgent). — Aquesta nit ha mort l'ex-cap del Govern anglès Ramsay Mac Donald.

Fou un dels fundadors del Partit Laborista, al qual abandonà en formar-se el Govern d'Unió Nacional.

PER 47 VOTS A FAVOR I 1 EN CONTRA

El Parlament de Catalunya ratifica i confirma l'elecció del senyor Lluís Companys com a President de la Generalitat

«Des d'aquest càrrec — digué el President — hem viscut sense descans i sense interrumpció jornades que posen a prova l'energia moral i física, el tremp i l'aptitud dels homes; hem assistit impotents però mai callats, ni el primer dia ni mai, al procés d'absurditats, d'infantilismes, de virtuts, d'il·lusions, de desenganys, de neurosis col·lectives, tot el procés biològic pel qual passen els pobles en una commoció històrica»

Visca el President Companys

Ahir, el Parlament de Catalunya, tancà el parèntesi d'interinitat, obert per l'Honorable senyor Lluís Companys en anunciar amb tacte i delicadesa política i[illegible]rables, la seva personal interpretació de l'Estatut interior de Catalunya, que suposava l'esgotament del mandat presidencial.

Aplaudim la celeritat amb què s'ha resolt el problema polític, i la descomptada continuació de Lluís Companys al cim més alt del Poder a Catalunya. Amb aquesta decisió el Parlament confirma el desig unànime de Catalunya que sigui Lluís Companys el qui ens condueixi a la victòria final, com fou ell qui, amb el seu esforç i encoratjament personals, assegurà l'esclatant victòria del 19 de juliol del 1936.

Sap Catalunya que el seu President, atent a les palpitacions de l'ànima popular, siguin quines siguin les modalitats que informin el nou ordre que sorgeixi de l'estrall actual, sempre assegurarà el més íntim contacte del Govern i del poble; perquè un Govern Companys ha estat, és, i serà sempre, un Govern que tindrà la finalitat única de servir el poble.

En l'intrincat laberint que ens llançà la revolta militar, Catalunya necessita un guia de la màxima autoritat, de la màxima experiència, i sobretot, il·lustrat pel més pur sentiment d'amor a la Pàtria.

Tot el que Companys faci serà una garantia pels patriotes que confonen en un sol sentiment l'amor del poble i l'amor de Catalunya que, com a Nació, és la suma de tots els catalans.

Es investit d'aquesta confiança universal que Lluís Companys reprèn la seva tasca. Ajudem-lo tots. Els de totes les ideologies i de totes les organitzacions, perquè el President de Catalunya Lluís Companys és el President de tots, i s'esforça per a tots. Ell, guiant el timó de l'embarcació batuda per pressions estrangeres formidables, advertit per la seva afinada percepció de la quantitat enorme de sacrifici que ens imposa el bé suprem, que és la nostra llibertat, sabrà conduir el vaixell que és Catalunya amb primorosa destresa vers la victòria final. I tots sabem, en el fons de la nostra convicció, i sense altra mesura de judici que la nostra lleialtat, que Lluís Companys salvarà de la Revolució tot el salvable, i que la seva permanència assegura la llibertat del poble català i pel poble espanyol lleial a la República.

En el seu gran discurs d'ahir, després de la votació, el President Companys assenyalà les línies generals del que cal fer. La voluntat de guerra i de victòria prengué en el discurs presidencial el to realista dels grans governants.

El problema de la reraguarda es precisà en llavis de Lluís Companys en termes especialment feliços, que el lector trobarà en el text del discurs. La idea fonamental és aquesta: Es precís concretar els objectius de guerra i els sacrificis que comporta, delimitant les coses, perquè els sacrificis siguin més suportables; i ajudar amb l'esforç governamental aquesta reraguarda en el camí dolorós pel qual arrossega l'instrument del seu martiri.

Les paraules humaníssimes del President Companys, destacant-les en el fons sangonós del paisatge espanyol, agermanant la inquebrantable fe en la victòria esclatant i decisiva, amb la comprensió democràtica i liberal més àmpla, tindran immediata repercussió aquí i per tot l'Europa, que sempre escolta la veu de Lluís Companys com la veu assenyada del més pur esperit català.

Nosaltres, en veure el President, renunciant a la fàcil retirada continuar al lloc de lluita, emplenada de nou per aquest acte de democràtica disciplina del President, tota la nostra confiança en la victòria; segurs que res no serà estalviat des del Poder per tal que el triomf de la llibertat i de la justícia s'apropi, cridem amb tot el nostre poble:

Visca el President Companys!

Des de l'escó...

Molta animació als passadissos del Parlament de Catalunya. La convocatòria dóna material per a una sessió solemne: «Acabament del mandat del President de Catalunya. S'obre la sessió no gaire més tard de les tres de la tarda. Hi ha al saló de sessions: tres diputats socialistes, un d'Acció Catalana, dos de la minoria independent (senyors Simó i Ibars), un d'Unió Democràtica de Catalunya i quaranta d'Esquerra Republicana de Catalunya. Els diputats de Lliga Catalana no poden assistir a la sessió perquè són a dir missa a Burgos. Al banc del Govern tots els seus components, excepció feta del senyor Vidiella, que és a la U. R. S. S.

Presideix el senyor Casanoves. Tribunes i públic atapeïts.

* * *

Parla el cap de la majoria d'Esquerra, senyor Manuel Galés. Discurs esplèndid, ben tallat, ple d'al·lusions felices al sentiment que el poble té per a l'Excm. senyor Lluís Companys. També parla de textos. Però escomet i s'acara a la realitat única: «La nota de S. E. s'ha de considerar com una crida sentimental adreçada al nostre poble. La resposta ha estat unànime: els treballadors i els soldats hi han posat mil il·lusions. Lluís Companys ha de continuar».

* * *

La minoria socialista s'expressa per conducte del seu diputat, senyor Ruiz Ponseti. «El grau i la intensitat del nostre assentiment a la continuació de Lluís Companys resten palesades per la nostra presència en aquests llocs on no volem tornar sense resoldre's el plet plantejat quan la reobertura del Parlament».

El diputat senyor Romeva, amb paraula cortès, anuncia el seu vot en contra, ateses les consideracions ideològiques del seu partit.

El diputat senyor Lloret, en nom d'Acció Catalana, elogia la delicadesa del President: «Ha fet el que cal com a bon governant: auscultar l'opinió del carrer».

* * *

Comença la votació nominal, la qual dóna aquest resultat: quaranta-cinc diputats a favor de la continuació de Lluís Companys, i un vot en contra. Entra S. E. Lluís Companys, i el Govern, diputats i tribunes subratllen, drets i amb aplaudiments, la cordialitat que es posa en la seva ratificació de funcions presidencials.

Tres vegades han ressonat en l'hemicicle aquesta mena d'aplaudiments: Quan l'any 1932 s'elegia Macià; l'any 1933, quan Companys el substituïa, i ahir, en què es ratificava el seu nomenament.

* * *

S. E. el President s'alça per a parlar. Té interès a subratllar i elogiar l'actitud del diputat senyor Romeva: «La seva noble conducta diu que a l'Espanya lleial es poden defensar —des d'un lloc digne i patriòtic— teories, sistemes i ideologies diverses. L'amor a Catalunya i les fórmules democràtiques permeten, admirablement, aquestes diferenciacions».

* * *

El discurs de S. E. és, com sempre, sadollat d'emocions i records. Parla de textos, però... ell no podia continuar en el lloc després d'haver prescindit —per causes excepcionals i forçoses— de la convocatòria d'unes eleccions que són les que havien d'elegir nou President. Ell, amb la seva actitud, volia facilitar el camí perquè la voluntat del país triés l'home que li convenia. El plebiscit ha estat unànime al seu favor. «I bé, em sotmeto, i no parlo de sacrifici. No en parlem de sacrificis! Si recordem que als fronts de lluita hi ha els nostres soldats que cauen, no podem parlar des d'ací de sacrificis. No en parlem. Em sotmeto».

* * *

«Podria ara parlar de la situació política. Per què? Tots sabem que uns militars a l'honor dels quals el Govern confià les armes, se sublevaren... No, no repetim. ¿Es que el poble, els infants i les mares que ploren no saben qui ens ha declarat la guerra? Després d'això, sobren paraules.»

* * *

El President de Catalunya al·ludeix la reraguarda. «Escoltem-la, vigilem-la. Com? Demanant-li tots els sacrificis que calgui, però cap d'innecessari. Vigilem, com? Coneixent els batecs de la multitud. Cal un pla ben definit i a ell sotmetre-hi tothom.

»Vigilem la reraguarda! Mantinguem-hi contacte, seguim el seu gest, infonem-li ànim que la refaci i redreci.»

El parlament, molt emotiu i sever, acaba demanant el recomenç de les tasques parlamentàries per tal de normalitzar el xoc entre les pugnes polítiques, i amb unes paraules de cordialitat per a S. E. el President de la República i el seu Govern.

LA SESSIO

Ahir a la tarda es va reunir el Parlament de Catalunya per tal de tractar de l'Ordre del dia que figurava a les convocatòries cursades als diputats de les Corts Catalanes: «Acabament del mandat del President de Catalunya.»

Amb aquest motiu, a primeres hores de la tarda hi hagué extraordinària animació al Palau del Parlament. Diputats, periodistes, invitats, comentaven la transcendència de la reunió parlamentària.

Els primers consellers que arribaren al Parlament foren els senyors Comorera, Terradelles, Bosc Gimpera i Sbert. Als passadissos els informadors varen saludar gairebé tots els diputats que integren els grups parlamentaris: comunistes, Esquerra Republicana, Acció Catalana, el senyor Romeva, d'Unió Democràtica, i republicans autònoms.

A tres quarts de quatre ha arribat el President de la Generalitat, honorable Lluís Companys, acompanyat del sots-secretari de la Presidència, senyor Martí Rouret.

Pocs minuts abans de les quatre han tocat els timbres que assenyalaven el començ de la sessió.

A les quatre menys cinc minuts, el president de la Cambra, senyor Casanoves, obre la sessió.

Hi ha gran animació. Entre els invitats hi ha el senyor Esplà, sots-secretari del ministeri d'Estat.

Al banc vermell hi ha el President Companys, i els consellers senyors Bosc Gimpera, Sbert, Terradelles, Pi i Sunyer, Comorera i Calvet.

Aprovada l'acta de la sessió anterior, el secretari, senyor Dot, llegeix un comunicat del Govern de la Generalitat el qual demana al Parlament de Catalunya que es reuneixi per tal de ponunciar-se respecte a la fi del mandat presidencial.

També és llegida la declaració pública que féu el President de la Generalitat el dia 10 d'octubre proppassat, en la qual exposa les seves intencions d'abandonar la presidència.

PARLA EL CAP DE LA MAJORIA D'E. R. C.

Seguidament pren la paraula el senyor Galés cap de la majoria d'Esquerra Republicana de Catalunya, i diu:

La nota del senyor Companys té dos aspectes un d'ordre legal i l'altre que fa referència al seu abast polític. Esquerra Republicana de Catalunya no comparteix el punt de vista legal, car està inspirat en preceptes estatutaris vàlids per a èpoques normals, però ara vivim unes circumstàncies que ens obliguen a suplir estatuts i lleis.

Ja, preveient el cas de l'acabament del termini legal de la vida parlamentària, el 18 d'agost proppassat salvàrem amb una nova llei l'existència d'aquest Parlament.

Esquerra Republicana no comparteix, doncs, l'opinió que la vida de la Presidència de la Generalitat vagi lligada amb el text legal que assenyalava en l'article 39 de l'Estatut, el termini de la funció presidencial. Aquest article diu que el President de la Generalitat ha de resignar les seves funcions davant dun nou Parlament, però en virtut del text aprovat darrerament per nosaltres, aquest d'ara és un primer Parlament encara, i, per tant, no podem acceptar la interpretació que el senyor Companys dóna al nostre Estatut.

Hi ha després l'abast polític i històric de la nota. La situació dramàtica i perillosa que vivim no permet jocs d'eloqüència ni fer exhibicions d'enginy. Reconeixem els escrúpols que ha sentit el senyor Companys i que tant l'honoren. La seva nota, però, ha trobat un ressò popular que ha estat copsat per Esquerra Republicana de Catalunya. Els treballadors soldats, tots els ciutadans de Catalunya s'han pronunciat perquè Lluís Companys sigui el President que el meni a la victòria, puix que ell ha viscut hores tràgiques del poble.

Llargs aplaudiments han subratllat el discurs del senyor Galés.

UNA PROPOSICIO DE TOTES LES MINORIES

Seguidament es llegeix la següent proposició, que signen totes les minories:

«Primer. Atesa la causa de força major provocada per la sublevació militar feixista consignada en la llei de 18 d'agost darrer, que prorroga la vida legal de l'actual primer Parlament de Catalunya, fins que no sigui vençuda la subversió, aquest Parlament entén que pel mateix fet i la mateixa llei res no s'innova en l'exercici de les funcions presidencials conferides a l'honorable President, Excel·lentíssim senyor Lluís Companys i Jover, en l'acte de l'elecció celebrat el 21 de desembre del 1933.

Segon. Amb tot i estimar la delicada interpretació que la pulcra sensibilitat política de l'excel·lentíssim senyor Lluís Companys dóna al darrer paràgraf de l'article 39 de l'Estatut interior de atalunya, el Parlament no li pot admetre la dimissió, puix que no es tracta d'un Parlament diferent, ni tan sols renovat, sinó de la seva pròrroga, que elegí com a President de la Generalitat l'excel·lentíssim senyor Lluís companys en l'esmentada sessió del 31 de desembre del 1933.

Tercer. El Parlament es pronuncia per la no admissió de cessació del President actual de la Generalitat, i ateses les transcendentals circumstàncies i deures de l'oportunitat històrica, ratifica i confirma en el que calgui l'elecció de l'excel·lentíssim senyor Lluís ompanys i Jover per al càrrec d President de la Generalitat de Catalunya i li reitera la més franca i expressiva adhesió, tot interpretant així fidelment la sobirana voluntat del poble català, legalment i democràticament representada en aquest Parlament.»

Signen aquesta proposició Galés i Barrera, per l'Esquerra; Ruiz Ponseti, pel P. S. U. C.; Ibars, per la minoria radical autonomista, i Lloret, d'Acció Catalana Republicana.

El senyor RUIZ PONSETI dóna suport a la proposició, però abans diu que li cal justificar la presència de la minoria socialista a la Cambra.

El senyor CASANOVES abandona el silló presidencial, que és ocupat pel senyor Serra Hunter. El senyor Casanoves passa a ocupar un escó.

—Nosaltres—afegeix el senyor Ruiz Ponseti—, en aquests moments de gran solemnitat nacional, hem volgut assistir a aquesta sessió per tal de donar la nostra adhesió a la proposició que s'acaba de llegir.

Considera indispensable que el President Lluís Companys, que ha acompanyat el poble en els moments de lluita i d'angoixa, segueixi ocupant el seu elevat càrrec en les hores venturoses de la victòria.

(Torna a ocupar la Presidència el senyor Casanoves.)

El senyor LLORET dóna suport a la decisió, i diu que cal aplaudir la delicadesa del President, amb la qual cosa demostra que sempre està en contacte amb el Parlament.

El senyor ROMEVA, d'Unió Democràtica, diu que votarà en contra per la significació ideològica que fa part de la proposició.

47 VOTS A FAVOR PER 1 EN CONTRA

Posada a votació la proposició, és aprovada per quaranta-set vots contra un. El vot contrari ha estat el del senyor Romeva.

Els diputats, posats dempeus, ovacionen llargament el President Companys, el qual s'aixeca a parlar:

El President Companys continuarà essent el President del poble

El senyor Companys arriba al Parlament acompanyat del sots-secretari de la Presidència senyor Rouret

Discurs pronunciat per l'honorable senyor President de la Generalitat de Catalunya

«Senyors Diputats: La votació que acaba de verificar-se, després de les manifestacions fetes pels representants de la majoria i de les minories parlamentàries, m'obliguen, en primer terme, a manifestar la meva gratitud més fonda, i en segon lloc, a referir-me a les consideracions suggerides en relació amb els preceptes estatutaris que fan referència al mandat presidencial.

Es evident que jo no he d'aprofundir en el sentit literal de les paraules i del text de l'Estatut, perquè entre altres raons el Parlament acaba de parlar i de ratificar-me la seva adhesió i la seva confiança. I en manifestar la meva gratitud vull fer-la extensiva també al representant de la Unió Democràtica de Catalunya, que lluny de nosaltres per la seva ideologia, s'ha expressat en uns termes de discreció, de respecte i de consideració personal, que jo he d'estimar i que, a més a més, palesa com a la nostra zona, ajuntades per un sentiment patriòtic i per fórmules democràtiques de convivència, s'hi troben teories, sistemes i ideologies diferents que estan d'acord amb els sentiments d'amor a Catalunya i de fidelitat a la República.

Tots els oradors que han parlat ací han reconegut una cosa, i és: que la delicadesa m'obligava a aquesta interpretació. I jo dic que no solament la delicadesa, sinó el propi prestigi, l'autoritat del càrrec i altres fins són els que m'han obligat a posar damunt la taula del Parlament de Catalunya la qüestió política plantejada.

L'ACABAMENT DEL MANDAT PRESIDENCIAL

Senyors Diputats (i vaig ara a polemitzar un xic respecte els terminis): és cert que el termini presidencial està lligat al que normalment es fixa com a termini del mandat parlamentari; però també és cert que el mandat parlamentari acaba als cinc anys, o sia que acabava en el present mes, el dia 20 del present mes. La convocatòria d'eleccions no s'ha fet per impossibilitat material, per força major, entre altres motius propis de les presents circumstàncies, perquè lluiten als diferents fronts de l'Espanya lleial milers i milers de ciutadans de Catalunya. Es per això que aquesta Presidència s'abstingué de convocar el poble als comicis, i el Parlament de Catalunya, en la sessió del dia 18 d'agost, va cobrir aquesta decisió de la Presidència. Però l'encàrrec de fer la convocatòria, l'Estatut el confia al President de Catalunya i li dóna com a imperatiu, com a funció seva pròpia i independent, i ¿es podia admetre que per un acte meu, encara que sigui amb l'aprovació del Parlament, però que depèn de la meva personal iniciativa, es podia entendre sense una manifestació expressa de ratificació de confiança del propi Parlament que jo havia prorrogat les meves pròpies funcions? No. No era correcte, encara que fos legal. No he dubtat mai que la sessió del dia 18 d'agost ja suposava en si la perllongació del meu mandat. Però han passat uns mesos, hem entrat en els dies en què hi havia d'haver nou Parlament i, per tant, nova designació, i s'escau a la jerarquia i a l'autoritat del President de la Generalitat facilitar ocasions perquè es manifesti lliurement la voluntat dels representants del país.

També existien altres aspectes que responen a una opinió personal que no he vist compartida. Fou el meu interès a donar via lliure sense discussions ni entorpiments, ni dificultats polítiques, a una possible substitució que jo creia convenient, i que em va determinar a dir que no presentava la meva candidatura, ni desitjava, ni admetia la reelecció.

Senyors Diputats: he ocupat la Presidència en temps de contingències extraordinàries, i després de la data memorable del 6 d'Octubre, hem assistit a les dates històriques presents el volum i l'abast de les quals no podem percebre a través del futur.

«IMPOTENTS EN L'ACCIO, PERO MAI CALLATS...»

Des d'aquest càrrec hem viscut sense descans i sense interrupció jornades que posen a prova l'energia moral i física, el tremp i l'aptitud dels homes. Hem viscut jornades que ens han colpejat i hem assistit, impotents en l'acció però mai callats, ni el primer dia ni mai, al procés d'absurditats, d'infantilismes, de virtuts, d'heroismes, d'il·lusions, de desenganys, de neurosis col·lectives, tot el procés biològic pel qual passen els pobles quan en l'encadenament de la història sorgeixen commocions que presenten sempre la mateixa fase i que la història després ha de judicar, i enalteix o blasma en els pobles i en els homes.

Les circumstàncies presents en l'interior i en l'exterior, poden servir a l'experiència i a la realitat en què es viu. Els òrgans del Poder estan restablerts; el passat alliçona i suavitza, mentre la tasca constructiva i responsable va endavant, subjecta a l'interès primordial i bàsic de guanyar la guerra.

CATALUNYA!

Catalunya té una personalitat pròpia ben definida i unes característiques racials, uns grans afanys de millorament social autèntics, i un clima de treball, de superació, de capacificació, que arrenca dels seus obrers, dels seus camperols, dels petits propietaris, dels artistes, de la nostra fecunda i activa menestralia, motors de grandesa i de riquesa del nostre poble. I en les directrius que assenyala la nova època de depuració i de direcció, creia jo sincerament que un nou home, no colpejat ni atacat, ni en la realitat, ni en l'ombra, ni en el judici, ni en la crítica, ni amb raó, ni sense raó, per a responsabilitats passades, tenia les mans més lliures per a dirigir la nova política que les necessitats de Catalunya i les pròpies exigències de la guerra reclamen amb urgència.

Aquesta posició meva, que jo havia examinat prèviament i que la creia saludable i que no hauria suposat la manca de l'aportació de la meva persona, amb tots els seus recursos morals i amb totes les energies, car m'hauria posat a disposició del nou President, del nou Govern de la Generalitat i del Govern de la República... Ah!, però què ha passat? Jo ho estimo, ho agraeixo, però dubto encara que sigui encertada... Però, què ha passat? Ha estat rebutjada de ple, no ha estat examinada tan sols. Els organismes sindicals, els partits polítics, la premsa i ara vosaltres que m'escolteu, em torneu a donar la vostra adhesió i em feu el requeriment que continuï ací, entenent que ací acompleixo amb el meu deure.

Doncs bé, senyors Diputats, m'hi sotmeto, m'hi sotmeto. No parlo de sacrifici, que ningú no pot parlar de sacrificis. Tots en fem de sacrificis; l'home més ignorat és el que en fa més de sacrificis. No en parlem de sacrificis. Pensem en els soldats que lluiten a les trinxeres. M'hi sotmeto. No parlo de sacrificis. Solament dic una paraula: Senyors Diputats: endavant!

ACOMODEM LA NOSTRA POSICIO A LES VIRTUTS DE LA PRACTICA

I liquidada aquesta qüestió, ja no hauria d'afegir ni una paraula més; hem parlat ja de l'únic que consta a l'ordre del dia. Correspondria només donar les gràcies al Parlament. I ja fet això, tot el que es pugui dir és potser paraula sobrera. ¿Per què, senyors Diputats, hem de parlar, hem de repetir tot el que ja hem dit respecte a la magnitud de la nostra lluita? ¿Hem de recordar que uns militars facciosos han emprat les armes que l'Estat va confiar al seu honor i s'han sublevat contra la República democràtica i contra la voluntat del país? ¿Hem de referir-nos a la invasió estrangera? ¿Hem de tornar a dir que el triomf dels postulats i de les doctrines de violència, tard o d'hora, produiria un gran cataclisme universal? ¿Es que no sap tothom, els que estimen la pau, els infants sacrificats, les mares ploroses, no sap tothom qui són els que han declarat la guerra? ¿qui ha omplert Espanya d'aquesta immensa desolació?

Per tant, des del punt de vista del fet, del dret i de l'experiència, tota paraula és sobrera. Potser és l'hora, amics, que comencem a fer cada dia l'ús més depurat dels nostres recursos morals, d'emprar la discreció, de fugir de paraules i gestes apocalíptiques; i ja que tenim tota la raó en la nostra posició polèmica i espiritual, acomodem aquesta a les virtuts de la pràctica, en totes les manifestacions de la nostra vida.

FRONT I RERAGUARDA

I això m'obliga a referir-me a la necessitat que tenim de vigilar, d'auscultar, d'observar la reraguarda. Al front, lluiten uns soldats valerosos i es juguen la vida. I la nostra reraguarda? ¿Què vol dir cuidar i vigilar la reraguarda, estar amatent al seu sacrifici, a la seva direcció? Vol dir impregnar-se d'ella, mantenir-hi el contacte, dir-li a cada moment la paraula necessària, el gest, la frase que l'aconselli o que la refaci o que la convenci; unir l'agilitat política d'una [illegible] aguda i observadora, conèixer els batecs de la multitud. Vigilar-la vol dir això en primer terme. En segon terme, vol dir un pla definit; que la reraguarda sàpiga que els sacrificis són necessaris i fins allà on són necessaris, sense demanar-li un sacrifici més d'aquells sacrificis que siguin necessaris, perquè hi ha un pla definit, una tàctica definida, un volum de previsions establert. En tercer terme, això no priva la més severa energia, energia que ha de demostrar-se llançant-se sobre tots els que no es sotmetin a la línia traçada. Excessos que són vells vestigis dels abusos anteriors, immoralitats de la [illegible], [illegible] en diferents òrgans de Govern... [illegible], i ací més [illegible]! I amb aquest [illegible] amatent i acu-

(Passa a la pàg. 3)

LES LLETRES

«ODES», A Esclasans, Llibre V (amb un retrat de l'autor, per F. Czepinski) - Barcelona, 1937- Biblioteca Sistemàtica

No fa molt que en els fulls donats a les caixes per a aquesta secció, dèiem sobre la darrera novella de Roig i Raventós, que podríem mesurar la importància d'una obra per la massa de reflexions que solleva dins nostre.

El poeta Esclasans mou també dins meu força de pensaments. Poesia biogràfica en un sentit profund, ja he dedicat altres articles a descobrir els alts i baixos: les passions del viure en societat, i els consols en la bellesa o en la pròpia imaginació, als quals el seu autor és subjecte. Ell passa del món que el fa sofrir o indignar al món que el conhorta, i es penedeix o increpa amb la inquietud trepidant que és una de les seves característiques més marcades.

No és pas reservat a l'home de lletres aquest reflexionar sobre la lectura. Cal que els lectors, en general, aspirin també a la penetració. Igual que les altres ciències, la que té per nom lectura, ha de guanyar-se amb voluntat. La lectura és alguna cosa més que la musiqueta i el gust de la imaginació rutinària. En el nostre camp literari actual hi ha alguns poetes que la turbamulta dels que saben de lletra s'ha avesat a dir que no són entenedors, o que no són poetes; i com que no en volen saber res, no en sabran mai res, efectivament. Si aquests lectors adotzenats hi posessin millor sentit, s'elevarien a un goig nou, i àdhuc potser arribarien a comprendre aquella llei de bellesa dels poetes més personals, que té com a òptima gràcia la de no donar-se a entendre, sinó a un sentit tan espiritual que confronta amb el goig dels àngels, o amb el de contemplar una columna clàssica sobre un cel.

Si els comentaris que he anat publicant sobre els «Ritmes» i les «Odes» d'Esclasans encomanessin, a algun lector aquell afany de descobrir, ja em donaria per feliç en aquest punt. El nostre lector ha de sortir de les beceroles del gust vulgar i procurar identificar-se amb cada autor —mai sigui sinó en imaginació— que és la manera de comprendre'l. Encara que al principi sigui costosament, el lector ha de voler descobrir les tantes formes de vida, i els molts aspectes i tons que caben dins els motllos poètics.

Saludem l'aparició del cinquè llibre d'«Odes» de l'Esclasans, i que vagin venint els cinc companys que completaran la sèrie.

Josep LLEONART

Els deu primers volums de la col·lecció «Antecedents i documents»

En una nota anterior ens ocupàrem, breument contra el nostre desig, dels cinc primers títols d'aquesta interessantíssima sèrie o sigui els que signen els escriptors Xuriguera, Roure-Torent, Tasis i Marca, Bellmunt i Orts Ramos. Avui donarem una ullada als cinc que segueixen l'ordre establert per l'intelligent pla editorial, on no queda bandejada ni fora de lloc cap ni una de les arestes dignes d'ésser assenyalades en el procés de la nostra revolució.

L'obra d'aquesta, en el que afecta els problemes del camp, ha estat confiada a un escriptor jove, però no per això menys notable. Ens referim a Josep M. Muria. La tasca en què ha excel·lit, dintre els límits del volum 6 de la col·lecció és, tot-just, l'examen dels antecedents del problema agrari a Catalunya seguit de sengles capítols consagrats a la República, el 19 de juliol, les incautacions, la sindicació obligatòria, llibertat de treball, estructuració sindical, control de la Generalitat sobre l'exportació i les conseqüències previstes de tot l'esmentat.

Molt s'ha escrit i s'ha parlat al món en defensa de la nostra causa. Seleccionar amb encert el bo i millor del que ha estat dit i escrit, per les més elevades mentalitats mundials, era tasca que calia confiar a un escriptor d'excepcional solvència. Aquest ha estat, per fortuna, Carles Pi i Sunyer, i que fa innecessària cap més garantia. Pi i Sunyer, ha recollit els manifestos llançats a l'opinió pública pels intel·lectuals de Catalunya, Castella i Estranger, remarca la noble actitut de Romain Rolland, l'exemple de Pau Casals, les crides de Wells, Tagore, Mann, així com la rectificació d'Unamuno i molts altres documents de vibrant interès, tots els quals acompanyen expressives notes de l'il·lustre compilador. Precedeix el recull un pròleg seu magnífic que avalora considerablement el seté quadern de la sèrie.

Ramon Vinyes, amb el seu estil àcid i contundent, arremet amb una duresa que mai no exclou la correcció, posa de manifest els excessos inacabables que el vandalisme facciós ha perpetrat a l'Espanya que martiritza. Es tracta d'una crítica implacable, que enrogeix les galtes de vergonya i oprimeix el cor amb la constatació de tants i tants crims com han estat comesos per aquesta Espanya que Vinyes qualifica molt bé de «sàdica i devota». Creiem que aquest document report farà molta impressió a l'estranger.

Sota la signatura J. O. Barça ens és ofert un acabat panorama de tot allò que ha vingut fent la Generalitat de Catalunya, del 19 del juliol memorable fins les primeries de l'any que som, en matèria financera obra cridada a merèixer la unànime aprovació dels especialistes en aquestes difícils matèries.

Finalment tanca el que podríem dir-ne primer escamot de fascicles cridats a la defensa i el contra-atac, quan a les derivacions immediates dels fets de juliol, el que porta per títol «La justícia a Catalunya». El fet de signar-lo Marian Rubió Tudurí, diu prou que el seu contingut respon perfectament a la finalitat que dicta l'obra. De tots és coneegut com a jurisconsult competentíssim i com a home liberal cent per cent. El seu amor a la justícia, el seu catalanisme integral, han servit una vegada més, admirablement, amb aquest llibre, la República i Catalunya.

F.

Ha estat posat a la venda, acuradament editat, el quadern 23 del Diccionari Enciclopèdic Català que ve publicant la casa Salvat Editors, E. C. Compren de la pàgina 1.057 a la 1.104, amb tots els mots compresos entre «Obedencial» i «Palma». No cal subratllar que dues lletres com la O i la P —inicial de tants i tants vocables— constitueixen forçosament un copiós arxiu de documentació fàcil, amb la simple consulta d'aquest quadern, darrer dels apareguts. La impressió i les làmines, així com el paper no desmereixen gens dels quaderns anteriors.

EL CUPO DEL CEC

En el sorteig públic efectuat ahir, dia 9 de novembre, sortiren premiats els números següents de totes les sèries: amb 25 pessetes, el 24 i amb tres pessetes, el 124, 224, 324, 424, 524, 624, 724, 824 i 924.

TRENCATS GUARIMENT RAPID I ECONOMIC
ORTOPEDIA TEIXIDO ARIBAU N.° 5

FARRE PIJUAN
METGE ESPECIALISTA
PELL URINARIES
DEFECTES SEXUALS
RBLA. DE CANALETES, 11, 1er
de 12 a 1 i de 4 a 8

ENCENEDORS

CASA SUBIROS
Hospital, 42 Tel. 13651

BLENORRÀGIA
(PURGACIONS)
en totes les seves manifestacions: URETRITIS, PROSTATITIS, ORQUITIS, CISTITIS GOTA MILITAR, etc., en l'home i VULVITIS, VAGINITIS, METRITIS, CISTITIS ANEXITIS, FLUIXOS, etc., en la dona, per cròniques i rebels que siguin, són combatudes d'una manera còmoda, ràpida i eficaç amb els
Catxets del Dr. SOIVRE
que depuren la sang i els humors, comuniquen a l'orina les seves meravelloses propietats antisèptiques i microbicides; els seus admirables resultats s'experimenten a les primeres preses, la millora prosseguix fins al complet i perfecte restabliment de tot l'aparell génito-urinari i es guareix el pacient per sí sol sense injeccions rentats aplicacions de sondes, bugies, etc., tan perillós sempre per les complicacions a què s'exposen i ningú no s'assabenta de la seva malaltia.
Es suficient prendre'n una capsa per a convèncer-vos d'això
Exigiu sempre els legítims CATXETS DEL DR. SOIVRE i no admeteu substitucions interessades d'escassos o nuls resultats
Venda a 6'60 pessetes capsa a les principals farmàcies

Camiseria
Ferrer Batlles
36, Boqueria, 38
Sueters, Pullovers, Caçadores, Bufandes, Guants, Pijames, etc.
Camises a mida
Mitges FERRO de garantia

CLÍNICA GALLEGO - VIES URINARIES
Consulta 11 a 1, 4'30 a 9. F. 10 a 7
Carrer Nou de la Rambla 13. PELL SANG VENERI PROSTATA MATRIU IMPOTENCIA DIATERMIA Director: Dr. Riu Porta

Als Centres Oficials

GENERALITAT DE CATALUNYA

El ministre de Justícia del Govern de la República, senyor Irujo, visità ahir el senyor Companys, amb el qual sostingué una llarga conferència.

L'honorable President de Catalunya no va rebre cap més visita, i va romandre tot el matí al seu despatx treballant amb els seus secretaris i alt personal de la Presidència.

CONCURS PER A LA PROVISIÓ DE PLACES DE MESTRE INTERI DE LA GENERALITAT

El Tribunal del Concurs per a la provisió de places de mestre interi de la Generalitat convoca tots els aspirants compresos dins el grup b) de la norma quarta del Decret de 6 de setembre darrer, o sia els mestres titulars que exerceixin o hagin exercit, per a celebrar l'última prova, que és l'oral, de tots els que varen assistir a les proves anteriors del grup indicat, en les dates següents:

Dia 13 de novembre (dissabte), a les nou del matí i a les tres de la tarda: tots els compresos entre els números 1 al 450 de l'ordre d'inscripció.

Dia 14 de novembre (diumenge), a les nou del matí: tots els que tinguin el número d'inscripció superior al 450.

Els esmentats exercicis es celebraran a l'Escola del Treball (Urgell, número 187).

ELS REPRESENTANTS DE LES TERRES DAMNIFICADES HAN ESTAT A LA GENERALITAT

Una comissió integrada per delegats dels Ajuntaments de Móra d'Ebre, Móra la Nova, Ascó, Garcia i Miravet d'Ebre, pobles afectats per les passades inundacions del riu Ebre, ha estat al Palau de la Generalitat per tal d'entrevistar-se amb el senyor President i donar-li compte dels estralls ocasionats per les aigües. Aquesta comissió ha estat rebuda pel senyor Martí Rouret, sots-secretari de la Presidència, amb el qual han conversat llargament i han estat fetes gestions prop de diversos consellers del Govern de Catalunya a l'objecte de remeiar en el possible les malvestats ocasionades pels desbordaments i d'auxiliar ràpidament les necessitats d'aspecte més apremiant i urgent.

EL PRESIDENT COMPANYS REP LA VISITA DEL MINISTRE DE JUSTICIA

Aquest matí ha estat a la Presidència, on ha sostingut una llarga conferència amb el senyor Companys, el ministre de Justícia del Govern de la República, senyor Irujo.

El President Companys no ha rebut cap altra visita i ha romàs al seu despatx treballant amb els secretaris i alt personal.

LIQUIDEM
SEGUENTS PARTIDES
TOT D'OCASIO

	Pessetes
120 dotzenes camises cavaller, la dna., a	60'—
90 dotzenes camises cavaller la dna., a	120'—
2.500 toquetes llana, una a	9'—
1.800 toquetes llana, una, a	7'50
1.500 toquetes pèl de cabra, una, a	15'—
700 bufandes llana i seda, una, a	5'—
450 xals llana, abrics nen, un, a	15'—
300 xals llana, fins, un, a	26'—
800 caçadores punt, una, a	12'—
700 caçadores «panyet» una a	18'—
1.200 sueters senyora, fins, un, a	7'—
2.100 pullovers, un a	7'75
150 dotzenes mitges seda, dna, a	48'—
200 dotzenes mitges sdea, dna, a	48'—
400 dotzenes mitjons fantasia, dna., a	28'—
250 dotzenes mitjons punt aguila, dna., a	19'50
800 dotzenes mocadors fins senyora, dna., a	7'50
3.000 gorres cavaller, una, a	3'75
170 grosses llàpis, dotzena, a	36'—
75 grosses llàpis, dotzena, a	90'—
1.600 estilográfiques a 30 - 39 - 60 - 72 - 82 - 160 - 180 i 220 pessetes la dotzena.	
180.000 fulles afaitar, diverses marques, a 20 - 24 - 26 - 29 - 32 i 36 ptes. les cent.	
1.100 d. màquis. afaitar, a 18 - 24 - 29 - 36 - 39 i 60 ptes. dna.	
20.000 d. nines cel., a 3'— 4'50, 6, 21 i 24 ptes, la dotzena.	
1.700 ds. rodets fil, 500 iardes, dna., a	9'—
1.800 grosses cordons sabates, la grossa a	5'—
300 dotzenes bitlleteres, dna., a	42'—
600 quilos pilotes de goma, el quilo, a	6'—
190 grosses botons de puny niquel, 2 i 4 teles, grossa a	9'—
2.000 paquets de 40 paquetets agulles de ganxo el paquet, a	3'60
4.000 dotzenes tub. sedalin. Farradura, dotzena, a	4'—
6.000 grosses botons nàcar, fins, a 3, 4, 6 i 12 ptes. la grossa.	
8.000 grosses botons nàcar corr, a 0'50, 1 i 1'20 ptes. grossa	
90 dotzenes maquinetes fer punta al llàpis, dotzena,	6'—
1.800 plumiers linoleum, un, a	3'50
3.500 negres mecànics, un, a	4'90
5.000 grosses didals, a 6, 12, 18, 24 i 30 ptes. la grossa.	
200 dotzenes polseres novetat, dna., a	3'—
900 dotzenes guants punt, dna., a	12'—
90 dotzenes guants punt, dna., a	27'—
130 dotzenes corbates, dotzena, a	9'—
100 dotzenes corbates entra, dna.,	24'—
70 dotzenes mànigues per a pullover, dna., a	20'—
2.500 estampes figures o paisatges, els cent, a	30'—
190 dotzenes llàpis-ploma, dna., a	10'—
180 dotzenes llàpis automàtic, dna., a	12'—

Disposem d'altres diversos gèneres propis per a REVENEDORS I FIRAIRES

AVIS: FABRICANTS I MAGATZEMISTES: ACCEPTEM OFERTES DE TOTA MENA I QUANTITATS DE GENERES AFINS AL NOSTRE NEGOCI, I ESPECIALMENT EN PARTIDES DE SALDO I OCASIO.

FABRICANTS DE FILATS I PAQUETERIES
disposem d'una secció especial que ens permet comprar tota classe i partida de filats i desperdicis.

OFERTES DE 9 A 11
2 PER 100 DE DESCOMPTE A LA PRESENTACIO DEL PRESENT ANUNCI

LA REVENEDORA
BAIX DE SANT PERE, 17
TELEFON, 25154

MAS & ROCA
CAMISERS
VESTITS LLANA MARCA PASTORA. VESTITS LLANA MARCA DR. RASUREL
PREUS BARATISSIMS
PORTAFERRISSA, 24 i 26
FONTANELLA, 16

AJUNTAMENT

EL SR. IRUJO VISITA L'ALCALDE

A primeres hores d'ahir, a la tarda, l'alcalde senyor Hilari Salvador va rebre la visita del ministre de Justícia del Govern de la República, senyor Irujo.

CAL NO MENJAR ELS MUSCLOS CRUS

La Comissió de Sanitat Municipal, coneixedora que algun ciutadà desaprensiu ven musclos sense haver estat prèviament analitzats pel Laboratori Municipal, tal com disposen els articles 191 i 195 del R. de S. M. per a evitar possibles intoxicacions, prega el públic que s'abstingui de menjar-los crus i que els bulli prèviament.

HA COMENÇAT EL RACIONAMENT DEL SUCRE, SABÓ I LLEGUMS

Ahir va començar a les delegacions de districte el repartiment de fulls de tiquets del racionament de sucre, sabó i llegums a les cases constituïdes per un sol habitant.

El dia 11 i els dies 12 i 13 següents es farà el repartiment dels fulls de dues racions i de les famílies compostes per dos habitants.

En adreçar la present crida a les famílies interessades, les Conselleries Regidories d'Estadística Municipal i de Proveïments fan present la conveniència d'abtenir-se les famílies que no són citades i són pregades perquè no concorrin als esmentats centres fins que els toqui, tota vegada que només seran lliurats els tiquets de dues racions.

Les hores de despatx són: matí, de dos quarts de deu a la una; tarda, de tres quarts de cinc a dos quarts de set, menys els dissabtes, que només es treballarà fins a la una.

DONATIUS PER A L'EXERCIT DE L'EST

A l'Oficina de l'Ajuntament de Barcelona, destinada a rebre donatius de robes d'abric i amb metàllic, per a l'Exèrcit de l'Est, s'han rebut 250 pessetes de la Societat «La Protectora»; 244 pessetes de la Societat «Pentalfa» i dos parells de mitjons de llana, donatiu d'una ciutadana.

ORDRE PUBLIC

ACCIDENT DEL TREBALL

Treballant a bord d'un vaixell al port es causà lesions greus l'obrer Didac Gutiérrez, que fou internat a una clínica particular.

ROBATORI

Uns desconeguts entraren en un establiment del carrer de Tallers i s'emportaren dues mil pessetes que hi havia. No han pogut ésser detinguts.

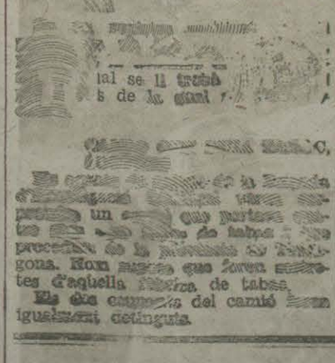

EXERCIT DE L'EST

133 BRIGADA MIXTA

Es posa a coneixement dels familiars del personal de la 133 Brigada Mixta i del públic en general que a partir de la present setmana queda establert un servei de paquets exclusiu per a aquesta Brigada. La sortida del camió tindrà efecte tots els dijous des de la Representació d'aquesta a aquesta Plaça, carrer de Sicília, número 36, baixos (telèfon 51043), on s'hauran de dirigir-se els seus encàrrecs.

PALAU DE JUSTICIA

VISTA DE CAUSES

Al Tribunal Popular núm. 1 s'ha vist la causa contra Agustí Vilar Roca, que agredí un company de treball al qual donà un cop de puny que li causà un greu ferida en un ull. L'incident tingué lloc amb motiu d'una discusió sostinguda entre ambdós, a Roses del Llobregat. Després de les proves, el jurat ha dictat un veredicte de culpabilitat i la sala ha condemnat el processat a la pena de dos mesos i un dia d'arrest i la indemnització de 250 pessetes al lesionat.

* * *

Per manca de testimonis proposats pel Fiscal, el judici que havia de celebrar-se al Tribunal Popular número dos, s'ha suspès.

També s'han suspès les vistes anunciades als Tribunals d'Urgència.

LES VISTES COMENÇARAN A LES DEU

El President de l'Audiència, recollint les queixes i desigs dels testimonis que han de declarar en els judicis de l'Audiència, ha cursat una ordre segons la qual es disposa que les vistes, tant en els Tribunals Populars, com en els d'Urgència i Jutjats de Guàrdia, comenci a les deu en punt.

CESSI

La Sala de Govern d'aquesta Audiència, acordà el nomenament com a jutge especial per a instruir el sumari que a Lleida instruïa el jutge senyor Raluy, el jutjat de Balaguer senyor Suara Bastida.

El cessi del senyor Raluy és degut al seu trasllat a l'Audiència de Girona.

EL MINISTRE DE JUSTICIA VISITA EL PRESIDENT DE L'AUDIENCIA

El president de l'Audiència complimentà el ministre de Justícia al seu despatx oficial.

LA INAUGURACIO DEL RECO DE L'HOSPITALITZAT A LA CLINICA MILITAR, NUM. 3

Amb motiu de la inauguració del «Recó de l'Hospitalitzat» a la Clínica Militar núm. 3, organitzat pel Grup Lluís Sirval, de la Secció cinquena amb la col·laboració de la Comissió Femenina Pro-Ferits i Combatents del Comité Local del Socors Roig de Catalunya (Secció del S. R. I.), i amb la col·laboració d'artistes del Sindicat Unic d'Espectacles Públics C. N .T. i Sindicat d'Espectacles Públics U. G. T., el diumenge passat va tenir lloc a la clínica Militar núm 3 un grandiós festival en honor de tots els ferits i combatents.

Assistiren a la inauguració i festival el Comissari de l'Agrupació d'Hospitals Militars, cap de les Milícies Culturals i altres autoritats.

En breus parlaments, aquestes autoritats van posar de relleu la transcendència de l'acte que s'estava realitzant a profit dels ferits on al «Recó de l'Hospitalitzat» trobaran llibres abundants, diversions diverses i per damunt de tot un escalf que suplirà, si més no, el de la pròpia llar.

Tot seguit començà el festival en el qual prengueren part diversos artistes que cal posar de relleu per la seva cooperació desinteressada i en bé de l'enlairament moral dels nostres combatents com són els companys Enric Borràs, Assumpció Casals, Adela Garcia, Jesús Royo, Francesc Godayol, Pura Vilde, Amàlia Palau, Manuel Morató, les germanes Adiana i Mercè, Ramon Gorgé, Isidre Roselló, nena Nuri Alvarez i els components de la rondalla del Sindicat d'Espectacles Públics C. N. T. i la rondalla «Cebolleros», Lina Rodes, Nanin i Leonci Marí

Va cloure l'acte el company Francesc Grau, en nom del Socors Roig de Catalunya.

CIUTADA ANTIFEIXISTA

Exigeix sempre el tiquet de l'impost de consumacions a tots els establiments

LA VIDA A LA CIUTAT

LA CULTURA

Curs de rus. — El Sindicat Unic de l'Ensenyament i Professions liberals, vist l'èxit obtingut en el curs de llengua russa, per a principiants, convida tots els interessats que com més aviat millor es matriculin a fi de no retardar les lliçons que es porten ja donades.

Aquest curs té lloc els dilluns, dimecres i divendres des de dos quarts de set a dos quarts de vuit.

En els mateixos dies segueix el curs per a alumnes avançats des de dos quarts de vuit a dos quarts de nou, i els dos cursos són dirigit per l'expert professor nadiu, Mawa.

Per a matrícules, de sis a vuit, Passeig de Pi i Margall, 35.

Associació de Graduats Socials de Catalunya. — Reoberta a les activitats docents l'Escola d'Estudis Socials de la Generalitat i emmarcada en la legalitat normativa la vida social de Catalunya, l'Associació de Graduats Socials de Catalunya ha cregut convenient restablir la vida estatutària de l'entitat i recomençar les seves activitats culturals, reestablir el contacte permanent amb tots els aspectes que les circumstàncies viscudes els havien mantingut desligats de la seva vida societària i cultural habituals.

Per tant, són convocats tots els associats a la Junta general extraordinària que tindrà lloc el diumenge, dia 14 del mes que som, a les deu del matí, al seu estatge social, Amadeu Vives, 3.

Institut de Fisiologia. Facultat de Medicina. Curs del 1937-1938. — Deu lliçons sobre «Qüestions actuals de Medicina Experimental» pels doctors A. P.-Sunyer, J. M. Bellido, S. Pi-Sunyer, R. Carrasco Formiguera, J. Pi-Sunyer Bayo, Leandre Cervera, J. Bofill, F. Domenech Alsina, A. Armengol, Cristian Cortés, A. Folch i C. Pi-Sunyer Bayo.

Les lliçons començaran el dilluns, dia 15 de novembre, a les onze del matí, a l'Institut de Fisiologia; continuaran els dilluns i divendres, al mateix lloc i hora. Les lliçons aniran acompanyades de demostracions experimentals i clíniques. L'assistència serà pública.

Programa: Dilluns, 15 de novembre, «Oclusió intestinal»; divendres, 19 de novembre, «Transfusió sanguínia i mecànica circulatòria»; dilluns, 22 de novembre, «Lesions nerviosos per vies i plans»; divendres, 26 de novembre, «Vies d'administració i ritme d'utilització de les hormones; cas de l'insulina: protamin-insulina»; dilluns, 29 de novembre, «L'element endocri en la prova de la diuresi»; divendres, 3 de desembre, «Farmacologia de l'oxigen i del carbònic»; dilluns, 6 de desembre, «L'hipertèrmia farmacològica»; divendres, 10 de desembre, «Zones quimiosensibles als aparells circulatori i respiratori»; dilluns, 13 de desembre, «Sistemes d'òxido-reducció: glutation, lactoflavina i àcid ascòrbic»; divendres, 17 de desembre, «Hormones hipofisàries gonadotropes».

Cursets de Taquigrafia a l'Ateneu de Barcelona. — Seguint el costum establert, dintre el corrent mes de novembre ha estat obert un nou curset de Taquigrafia, sistema Garriga Farnés, al local de l'Ateneu de Barcelona. Tots els mesos seran oberts nous cursets. Inscripcions a l'esmentat local, tots els dilluns, dimecres i dijous, de set a vuit del vespre.

Curs de Geografia Econòmica de Catalunya. — Els Estudis Universitaris Catalans, d'acord amb l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana, han organitzat un curs de Geografia econòmica de Catalunya, a càrrec del professor Pau Vila. El curs tindrà lloc els dissabtes, de tres a quatre de la tarda. Per a inscripcions cal dirigir-se a l'Associació Protectora, Arcs, 1, principal.

Biblioteca per a Infants Apelles Mestres. — La conversa d'avui, dimecres, anirà a càrrec de Josep Parunella, el qual parlarà de «Els poetes i les flors».

Cursets de Palestra. — El primer de novembre s'inauguraran els d'Infermeres: dilluns, dimecres i divendres, de dos quarts de vuit a dos quarts de nou del vespre. Durada del curset, vuit mesos. Català, sota la direcció de Jaume Aimà, dimarts i dissabtes, de dos quarts de vuit a dos quarts de nou. Taquigrafia (sistema Martí), dilluns, dimecres i divendres, entre dos quarts de set a les vuit. Puericultura, a càrrec del doctor Tries Maxencs, dilluns i divendres, de set a vuit. Tots aquests cursets tindran lloc al local social, carrer Consell de Cent, 331.

Exàmens. — El proper dissabte, dia 13, a les deu del matí, tindran lloc a l'Hospital de la Creu Roja, del carrer Dos de Maig, els exàmens d'infermeres, que, per circumstàncies especials no varen poder presentar-se en els celebrats darrerament a l'esmentat Hospital.

CONVOCATORIES

S. R. I. — El Comitè Local del Socors Roig de Catalunya (Secció del S. R. I.), convoca totes les companyes activistes i simpatitzants a la reunió que la Comissió Femenina pro Ferits i Combatents celebrarà demà, dijous, a les sis de la tarda al seu estatge social, P. de Pi i Margall, 36, segon pis.

DIVERSES

«Club Lázaro Cardenas». — Al local social de «Los Amigos de México», Rambla de Catalunya, 43, principal, tindrà lloc la inauguració per un grup d'entusiastes mexicans del Club «Lázaro Càrdenas», amb l'assistència del cònsol general de México, senyor Gómez Maganda.

Amb aquest motiu, invitem tots els ossaciats de «Los Amigos de México» i especialment els mexicans residents a Barcelona que simpatitzen amb la idea, facin acte de presència a tan simpàtic acte que tindrà lloc a dos quarts de set de la tarda de demà, dijous. Per la Comissió organitzdora, Angel Soto.

DR. CASASA
BLENORRAGIA AGUDA I CRONICA
GUARIMENT TOTAL — SIFILIS
PELL — LLAGUES DE LES CAMES
Tallers, 29, entresol D'11 a 1 i de 5 a 7. PREUS ECONOMICS

QUAN EL TREBALL ES DUR

«Estava molt deprimida per un treball superior a les meves forces i havia perdut l'apetit i el meu ànim ordinari. Vaig provar diversos fortificants, i en observar que el meu estat no millorava, vaig provar, per fi, la Quintonine. Em trobo ara tan bé que no puc deixar d'expressar-vos el meu agraïment.» Mme. Desperche, rue des Jardins, Asnières. Tan prompte us sentiu fadigat o de primit, penseu en la Quintonine. Us purificarà la vostra sang, us retornarà l'apetit, el vostre vigor i els vostres ànims. El flascó de Quintonine per a fer un litre enter de delicios vi fortificant costa solament Ptes. 3'— A totes les farmàcies.

DE L'EXPOSICIO ARTISTICA DE LA 30 DIVISIO

Amb un èxit extraordinari es va celebrar a [illegible] l'acte de la inauguració de l'Exposició Artística que el Comissariat de la 30 Divisió va organitzar. Hi assistí un públic molt nombrós que anà a [illegible] dels pobles de la rodalia. El sots-comissari de l'Exèrcit de l'Est hi envià la seva representació, amb el camarada [illegible] que junt amb el camarada Culebra de U.H.P., Prieto, del Front Popular Antifeixista de Terol, [illegible] Comissari del XXII Cos d'Exèrcit i el Comissari de la 30 Divisió, [illegible] s'han dirigit al poble i als soldats i subratllaren la transcendència i significat d'aquesta Exposició d'Art que s'ha aconseguit portar a bon terme gràcies a l'esperit antifeixista dels soldats de la República.

COMITE PERMANENT D'AJUT A MADRID I TOTS ELS FRONTS

Aquest Comitè, en col·laboració estreta i permanent amb el S. R. de Catalunya, ha enviat al front milers i milers de peces d'abrig per als soldats del nostre glorios Exèrcit Popular, les quals representen, per la nostra part un esforç ferm i denodant d'organització que ja està a punt, i per part de llurs familiars una capacitat de sacrifici amb l'adquisició de les peces, paral·lela tan sols a la necessitat apremiant que tenen els nostres defensors d'abrigar-se davant el fred intens que ja deixa sentir les seves inclemències.

Tant els remitents com els destinataris ens vénen amb reclamacions pel que afecta al no lliurement dels paquets, i aquest Comité, sempre indissolublement lligat al S.R.I., vol expressar públicament que les tasques que ha contret amb plena responsabilitat són executades magnificament i per aquesta nota suplica i encareix als caps militars i comissaris de guerra un esforç d'organització paral·lel al nostre perquè els paquets siguin lliurats als seus destinataris en el més breu termini possible, a l'objecte que en la pràctica no resultin estèrils els sacrificis que nosaltres i les famílies dels nostres soldats ens imposem voluntàriament i alegrement, ja que és a benefici moral i material dels integrants del nostre Exèrcit Popular, que defensa amb la seva sang les nostres llibertats i la nostra Patria.

* * *

El delegat de Proveïments de l'Ajuntament de Madrid ens tramet la següent lletra, que ens plau donar a la publicitat, a fi d'estimular els donatius del poble català:

«Rebem el vostre comunicat anunciant la tramesa de donatius de diversos queviures que aquest Comité destina al veïnat del poble de Madrid.

En acusar rebut, m'és grat comunicar-vos, com a delegat de Proveïments d'aquest Consell Municipal, l'agraïment que, vers el poble català sent aquest Ajuntament i el poble que representa, per tan generosa gesta, agraïment que faig extensiu a aquest Comité, i l'incito perquè continuï la seva humanitària tasca en bé de la causa antifeixista i del poble madrileny. Laureà Briones.»

* * *

Avui surt amb el mateix destí una expedició de cinc camions que contenen arròs, patates i sucre. Aquest donatiu procedeix del nostre Comité, conjuntament amb el S. R. de Catalunya, que ens presta una magnífica col·laboració i solidaritat, que és el nostre deure enaltir en el major grau.

¡ay! ¡AAAY! ¡qué martirio estos dolores!
¡Pronto! un Emplasto ALLCOCK
¡Se fue el dolor! ¡Estoy mejor que nunca!
No se deje martirizar por esos agudos dolores de cintura que atacan en ciertas épocas. No se resigne en ningún tiempo a sufrir por la ciática, el lumbago o reumatismo, dolores de espalda ni congestión al pecho. Aplíquese un Emplasto Allcock.
No sólo alivia al punto. Atrae el dolor hacia afuera. Le libra de él, trayéndole en cambio la más agradable sensación de bienestar que pueda imaginarse. Lo más cómodo, agradable y económico para librarse pronto de dolores:—
EMPLASTOS ALLCOCK
—Marca Aguila—
Todas las farmacias los venden
Agentes en España: GRIACH, E. C. Bruch 49 - Barcelona.
NO SE FIE EN IMITACIONES—Insista en la marca ALLCOCK. Nuevo Precio (Reducido) 2 Pta.

Vençudes a la fi

les dificultats per a aconseguir paper, avui es posarà a la venda la publicació «MUJERES LIBRES» transformada en una gran revista de 56 pàgines magnificament ilustrada

FRONT D'ARAGO

La reconquista de la cota 959 del Tossal de las Cañas, fou fruit d'un vigorós contraatac de les nostres forces que escampà el pànic entre els rebels — Els enemics aigua i fred tornen a fer acte de presència al front

AIGUA I FRED DESPRES D'UN TERRIBLE CASTIG OCASIONAT ALS FACCIOSOS

Boltanya, 9. — Amb extraordinària insistència l'enemic, partint de Casetas Batanero i amb gran nombre de forces reprengué ahir els seus atacs sobre les nostres posicions de El Llano.

La derrota soferta pels facciosos fou espantosa. Els nostres, a l'empart dels parapets i trinxeres, i amb gran serenitat, feren nodrit foc sobre els atacants, els refusà i després contraatacà. La sorpresa dels facciosos no tingué límits, i emprengueren la fugida desordenada, i abandonaren tota classe d'armes. Es transmeté també el pànic a altres posicions enemigues i abandonaren la cota 959 del Tozal de las Cañas, sense preocupar-se d'altra cosa que llançar al sòl els fusells i armes automàtiques, que recolliren després les nostres forces.

Fou terrible el càstig que sofriren i a conseqüència d'això ha estat que avui regnés la més absoluta calma i que des d'ahir no s'ha sentit ni un sol tret.

El temps ha tornat a posar-se en aigua i ha fet novament acte de presència el fred. Els soldats facciosos evadits o presoners que arriben a les nostres files, apareixen sen se roba i expliquen que els tenen completament abandonats, sense renovar-los el vestuari, ni donar-los peces d'abric.

PERO LA LLUITA SEGUEIX A L'ALT ARAGO

Barbastre, 9. — Poca activitat als sectors propers a Osca, reduïda a lleugers tiroteigs de fusell, ràfegues de metralladora i alguns trets de morter, que no produïren danys a les nostres línies. Aprofitant l'oportunitat per a fugir del camp facciós s'han passat a les nostres files un sergent del terç i un soldat.

A la zona de l'Alt Aragó, les nostres tropes, després d'ocupar novament la cota 959 del Tozal de las Cañas, fruit d'un vigorós contratac, s'han dedicat a fortificar-la. En aquesta operació foren capturats alguns presoners i recollit ferits que els facciosos abandonaren en la seva fugida.

La nostra artilleria ha batut intensament una concentració enemiga als voltants de Ibort.

Les forces rebels han atacat amb insistència alguns parapets lleials al sud del Vèrtex Santa Cruz i ha ocupat algunes trinxeres. Les nostres tropes contraatacaren més tard amb gran valentia fins invalidar l'esforç enemic, causant-los baixes.

A l'hora de transmetre aquesta notícia continua la lluita, encara que ha minvat la seva intensitat.

DISCURS PRONUNCIAT PER L'HONORABLE SR. PRESIDENT DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

(Ve de la pàg. primera)

rat, amb aquest amor escampat per la reraguarda, que té a més el convenciment que el sacrifici és necessari, perquè té un Govern amb una política definida i amb mà inexorable contra tots els que la pertorbin, es crea el clima moral i de conjunt, que no asfixia, sinó que, al contrari, té més eficàcia per a donar l'impuls de la victòria que tots desitgem.

PER LA NORMALITAT PARLAMENTARIA

Però potser, a poc a poc, aniria desenrotllant ací una visió i un programa i una política, que no he de fer, ni ho puc fer, perquè acaban de renovar-me la confiança com a President de la Generalitat, i si hagués de fer alguna cosa, fóra formular un programa de Govern, i ni he parlat amb els consellers, ni puc fer-ho; però em penso que no són endebades aquestes suggestions, que ja matisen un xic, i amb les quals ja es pot endevinar la direcció que jo crec que s'ha d'imprimir al futur de la nostra acció futura, dins les facultats estatutàries que ens són pròpies.

I ara, senyors Diputats, jo voldria que el Parlament, dintre el possible, tingués un joc més sovintejat, que servirà també a les finalitats de donar aquesta satisfacció pública, perquè amb el contrast de la polèmica es poden esvair molts rumors, s'afina la sensibilitat política, i com que estic cert que tots els Diputats tindrien les dots de responsabilitat necessàries per a poder expressar-se en la forma i en la manera que les circumstàncies demanen, el joc del Parlament, a part que és instrument bàsic de la nostra autonomia, fóra una arma molt saludable per a dirigir la consciència pública i facilitar les directrius del Govern.

SALUTACIÓ ALS HOMES DE LA REPUBLICA

I no vull afegir una paraula més! El record, ja que és la primera vegada que el Parlament es reuneix, essent a Barcelona el Govern de la República—que ja en traslladar-se a la nostra ciutat, aquesta Presidència va fer unes declaracions de salutació, que varen ésser correspostes efusivament—. Però ja ara ací, vull subratllar, per tal de renovar en nom del Govern i del Parlament que m'acaba de ratificar la seva adhesió la nostra solidaritat més fervent al Govern de la República, al seu President i a S. E. el President de la República.

I acabo les meves breus paraules, suggestions gairebé impensades, tornant a repetir la meva profunda gratitud als Diputats de Catalunya i donar-los la seguretat que jo suplirè la meva insuficiència amb els últims recursos que em quedin d'energia moral, d'abnegació i de capacitat de treball. He dit (Aplaudiments perllongats.)

COMUNICATS DE GUERRA

En insistir els facciosos en els seus atacs a l'Alt Aragó han sofert un seriós crebantament, i han perdut homes i material

Activitat bèl·lica als fronts del Sud

DEL MINISTERI DE DEFENSA NACIONAL

Ministeri de Defensa Nacional. Comunicat oficial de guerra:

EXERCIT DE TERRA:

CENTRE. — Els rebels realitzaren una descoberta per les proximitats de la Casa Escalante prop de Navalgamella. Arribaren a uns cent metres de les nostres línies. El foc de les nostres forces els dispersà i els causà baixes. En altres sectors activitat manifestada per tiroteig i canoneig.

EST. — Tornaren a insistir els rebels en la seva pressió sobre les posicions pròpies de l'Alt Aragó. Foren enèrgicament rebutjats i sofriren un seriós crebantament amb baixes vistes i pèrdua de metralladores. Es feren cinc presoners.

SUD. — L'enemic hostilitzà les nostres posicions de El Chorrillo (Granada) amb foc de morter i metralladora. A la posició de Hoyas Virgen intens tiroteig. La mateixa activitat al sector de Pitres.

LLEVANT. — Hostilització de petites concentracions enemigues a les zones de Pesas i Puerto Escandón.

En altres sectors, tiroteigs.

EL PRIMER ANIVERSARI DE LA DEFENSA DE MADRID

Un missatge del general Rojo al general Miaja

Madrid, 9. — El general Rojo, cap de l'Estat Major Central, ha adreçat al general Miaja el següent missatge:

«Con motivo del aniversario de la heroica resistencia de nuestro Ejército en las puertas de Madrid, le hago presente mi felicitación más efusiva.

Aunque lejos de V. E. y sus tropas, comparto sus horas de sufrimiento y de júbilo. Por ello, quiero que entre las muchas pruebas de admiración que reciba sea la mía la primera y la más vehemente para recordar y ensalzar a los bravos milicianos que en las jornadas del 7 y 8 de noviembre del pasado año supieron morir con gloria para marcar a todos el camino del deber. Ruegole también haga extensiva esta felicitación a los jefes que con tanta abnegación como entusiasmo ejercieron el mando en aquellas fechas; a los miembros de la Junta de Defensa y comisarios que tan alto ejemplo de comprensión política supieron dar en aquellas angustiosas circunstancias y, finalmente, a los miembros de su Estado Mayor que con su trabajo ejemplar, inteligente y abnegado hicieron posible el triunfo.»

Per la seva banda el general Miaja ha contestat al cap de l'Estat Major Central amb el següent telegrama:

«Con profunda emoción leo su telegrama en el que me felicita y felicita a las tropas de este Ejército, al cumplirse el aniversario de la defensa de Madrid.

Hoy hace un año que el destino nos unió con lazos indestructibles. En aquella memorable noche del 6 de noviembre usted fué mi mejor colaborador en la obra de defensa de la capital de la República, que hoy recuerda toda la España antifascista con emoción. Reciba, pues, amigo Rojo, de este su mejor amigo, mi felicitación también y sepa que hoy, al cumplirse el año, este Ejército y su cuartel general le recuerdan con cariño. Aunque la distancia nos separa, sigamos uniendo nuestros esfuerzos para conducir por el mejor camino de la victoria a las tropas de la República. — Le abraza, Miaja.»

AQUEST NUMERO HA ESTAT VISAT PER LA CENSURA

La U.R.S.S. consideraria un acte d'hostilitat l'adhesió de Polònia al Pacte anticomunista

Varsòvia, 9. (Urgent). — L'encarregat de Negocis de la URSS ha visitat el ministre de Negocis estrangers, senyor Beck, advertint-li que el Govern soviètic consideraria que l'adhesió de Polònia al pacte anticomunista germano-italo-nipó constituiria un acte d'hostilitat envers la URSS.

UN COMENTARI AL PACTE

Varsòvia, 9. — Fins ara no es publica a la premsa polonesa la primera impressió sobre el pacte anticomunista tripartita. Es tracta d'un comentari que apareix a les columnes del «Kuryer Warszawski», en el qual es diu en substància:

«La concertació d'aquest triple acord no pot ésser acollida ni amb indiferència ni amb facilitat. La política alemanya no pot ésser més ambigua.

»Alemanya es nega a signar acords amb garanties mútues contra l'agressor, quan aquests acords són presentats per altres potències, i proclama que només els acords bilaterals tenen efectivitat. En canvi, el Reich no vacilla a signar acords multilaterals, i no precisament de tons pacífics.»

CIANO TREBALLA

Roma, 9. — El ministre d'Afers Estrangers ha conferenciat extensament amb l'ambaixador de Polònia.

UNA MANIOBRA...

Berlín, 9. — L'Oficina Informativa Alemanya diu que als cercles afectes a la Conferència del Pacific «es té el convenciment que els Estats Units, Anglaterra i la Unió Soviètica convertiran la conferència en una plataforma per a una maniobra de gran envergadura política, contra l'acord tripartita anticomunista».

... QUE DESMENTEN

Brusselles, 9. — Als cercles nord-americans d'aquesta capital es declara que els rumors segons els quals els Estats Units, Anglaterra i la Unió Soviètica projectaven una gran maniobra contra el pacte tripartita de Roma, no solament són infonamentats, sinó que són ridiculament tendenciosos.

AUSTRIA NO S'HI ADHERIRA

Viena, 9. — Als cercles polítics ben informats es declara que Austria no s'adherirà de cap manera al pacte anticomunista nipo-italo-alemany, perquè considera que «el perill comunista» és secundari i que n'hi ha prou amb la policia per a fer-li front. A més a més, es posa de relleu que la norma política austríaca és no participar en la política de blocs, i molt menys ideològics.

BOLIVIA TAMPOC

Brusselles, 9. — El senyor Costa Durels, representant de Bolívia a la Conferència del Pacific, ha estat interrogat pels periodistes sobre els rumors circulats aquests dies segons els quals Bolívia està a punt d'adherir-se al pacte anticomunista germano-nipo-italià.

El senyor Costa Durels ha declarat:

«Que jo sàpiga, aquesta informació no té cap fonament.»

Itàlia retira tropes i Anglaterra no envia agents a Salamanca

Londres, 9.—El periòdic «Manchester Guardian» creu saber que la retirada de les tropes italianes d'Espanya, a excepció feta dels avions, canons, carros d'assalt, etc., continua actualment. Hom creu saber — diu— que actualment el nombre de voluntaris que combaten amb els rebels no passa de 50 o 60 mil homes. Els efectius alemanys es calculen en deu mil.

ES RETARDA EL NOMENAMENT DELS AGENTS A SALAMANCA

Londres, 9. — El periòdic laborista «Daily Herald» creu poder indicar que la raó principal del retard sofert per al nomenament dels agents britànics prop de les autoritats rebels de Salamanca és que «hi ha encara un o dos punts del text de la declaració conjunta en què no s'ha aconseguit arribar a un acord». El periòdic estima, no obstant, qu el'acord ha d'ésser ràpidament enllestit. Altres causes de retard són: l'alliberació dels vaixells mercants anglesos i la solució de l'incident del «Jean Weems». Cal, a més, que Franco prengui mesures pràctiques —considerades absolutament necessàries— abans que els agents britànics puguin oficialment ésser acreditats.

SUMARI CONTRA TAMBURINI

Paris, 9. — El jutjat de Céret ha obert sumari contra Tamburini, per considerar-lo complicat en la col·locació d'unes bombes a la foradada internacional de Cerbère. Tamburini, que es troba detingut a Pamiers, per indocumentat, serà traslladat a la presó de Perpinyà.

LA CONFERENCIA DEL PACIFIC

Litvinov surt de Brusselles per a donar facilitats

Brusselles, 9.—Aquesta tarda el senyor Litvinov ha visitat el delegat nordamericà a la Conferència del Pacific, senyor Norman Davis, del qual s'ha acomiadat, puix que el senyor Litvinov pensa sortir de Brusselles aquesta nit.

L'actitud de certes delegacions, que, segons sembla, han formulat reserves a l'entrada de la U. R. S. S. en el Comité Executiu que pensa constituir la Conferència per tal de continuar les negociacions, no és estranya a la decisió de Litvinov de sortir de Brusselles.

Durant l'absència del Comissari del Poble d'Afers Estrangers de la U. R. S. S. la delegació soviètica estarà presidida pel senyor Potemkin.

Se sap que el senyor Litvinov, en la conferència que ha celebrat aquesta tarda amb el senyor Norman Davis, ha expressat la disconformitat del Govern soviètic amb els mètodes de la Conferència del Pacific, especialment que aquesta hagi insistit, malgrat les advertències, soviètiques, a entrar en contacte directe amb el Japó.

De totes maneres, sembla que la sortida de Litvinov s'efectua d'acord amb les altres delegacions, a fi de donar a les potències occidentals una major llibertat d'acció i per salvar la responsabilitat soviètica. D'aquesta forma, la U. R. S. S. manifesta una vegada més el seu constant interès a no complicar la situació internacional.

ENTREVISTA EDEN-NORMAN DAVIS

Brusselles, 9.—El senyor Norman Davis ha celebrat una detinguda conferència amb el senyor Eden sobre la conveniència d'organitzar un Comité Executiu de la Conferència del Pacific.

El primer Consell de ministres celebrat a Barcelona

S'HA OCUPAT EXTENSAMENT DELS PROBLEMES DE LA POLITICA INTERNACIONAL, DE LA GUERRA I DE L'ORDRE PUBLIC

El primer Consell de Ministres celebrat a Barcelona, estava anunciat per a les sis de la tarda, però no s'ha reunit fins a tres quarts i cinc minuts de set, hora en què arribà procedent de València, el ministre d'Instrucció Pública senyor Hernàndez.

El primer que arribà fou el senyor Irujo i a continuació ho feren el senyor Giralt, Giner de los Ríos, Prieto, Aguadé, Uribe i Zugazagoitia. Finalment arribà el senyor Negrín.

A l'entrada s'abstingueren els ministres de fer manifestacions.

El Consell ha acabat a dos quarts de dotze i ha facilitat la referència oficiosa el ministre d'Instrucció Pública, el qual ens ha dit:

—Poques coses tinc per comunicar.

Com sigui que se li indicà que per la durada del Consell semblava que havia d'haver moltes notícies, ha replicat:

—Amb tot i la durada del Consell, poques coses hi ha per a la Premsa. He d'expressar el desig del Govern de fer públic el seu agraïment al de la Generalitat i a l'Ajuntament, així com a tot el poble de Catalunya per la cordial i afectuosa acollida que se li ha dispensat i es complau a fer-ho públic així en celebrar el primer Consell a Barcelona.

Afegí que s'havien discutit molt extensament diversos problemes de política internacional i també relacionats amb la guerra i amb l'ordre públic al nostre país.

Potser —segui dient— en els pròxims Consells es podran donar referències més extenses d'ambdues coses. S'han aprovat alguns expedients d'indult, de pena de mort i en altres s'ha confirmat la sentència. Finalment, s'han tractat diversos assumptes de tràmit.

Després d tot això, el ministre s'acomiadà cortesment dels periodistes.

Els altres ministres han refusat la conversació amb els repòrters i àdhuc el mateix president del Consell, en creuar-se amb els informadors, ha elludit l'interrogatori d'aquests.

OR, ARGENT I PLATI EXTREU EL QUIMIC DE LES «ESCOMILLES» (DEIXALLES) DELS TALLERS DE JOIERIES

Dr. NUKY, de Boston

A simple vista cap valor no es donaria d'un sac de terra («escomilles») producte de les escombraries diàries de les joieries, però el químic l'aprecia perquè sap extreure'n els metalls preciosos que enclouen en forma de pols imperceptible.

L'orina és l'escombraria del cos humà, on es reflecteix, d'una manera certa l'estat íntim dels nostres òrgans, per al qui sap extreure'n tot el cúmul de dades que enclou per a guarir les malalties.

Guariu-vos aviat i amb economia, enviant una botelleta d'orina i algunes dades de la vostra malaltia a la Secció d'Investigació i Anàlisis de Tractaments Dr. Nuky (exclusivament vegetals), Balmes, 256, xalet. Barcelona. Telèfons: Direcció 81.250; Administració 83.731; Laboratoris 70.801. De 10 a 1 i de 4 a 7. Festius de 10 a 1.

ULTIMA HORA

Mac Donald ha mort en alta mar

Londres, 9. — El Dr. Mackinson, gendre de MacDonald, ha rebut un radiograma en el qual s'anuncia la mort de Ramsay MacDonald, l'ilustre polític britànic, ocorregut aquest vespre a tres quarts de nou, a bord del paquebot en el qual es dirigia a l'Amèrica del Sud.

Sembla que la mort de MacDonald és deguda a un atac cardíac. Havia complert el dia 12 d'octubre darrer 71 anys.

EL PRESIDENT DEL PARLAMENT CATALA S'HA ENTREVISTAT AMB EL SENYOR MARTINEZ BARRIO

El President del Parlament Català, senyor Casanovas, ens manifesta que va celebrar una llarga conferència amb el senyor Martínez Barrio, al mateix Parlament de Catalunya.

ELS COMISSIONATS CATALANS A MADRID

Recepció oficial a l'Ajuntament

Madrid, 9. — Aquest matí, a les onze, s'ha celebrat la recepció oficial, a l'Ajuntament de Madrid, dels delegats catalans que han vingut a visitar la capital de la República.

A la dita hora han acudit a la Casa de la Vila i han passat al desaptx de l'alcalde, on s'ha celebrat la recepció, els delegats catalans.

Ha pronunciat breus paraules de presentació, en primer terme, el conseller municipal de Madrid senyor Civil.

A continuació, en representació dels delegats catalans, ha parlat Jaume Miravitlles, el qual ha dit que la delegació catalana representava l'emoció republicana i antifeixista de Catalunya. «Aquesta regió —ha afegit— tingué el 16 i 17 de juliol les seves jornades tràgiques, com Madrid; i a mesura que avançava el feixisme sobre la capital tenia fe absoluta en el ressorgiment del poble madrileny i en el triomf de la causa antifeixista que significava la cristallització de totes les nacionalitats lliures.»

Ha dedicat un record a la Junta Delegada de Defensa de Madrid que, amb l'Ajuntament, foren els òrgans representatius que contribuïren a l'aixecament espiritual de Madrid.

Ha expressat en nom de Catalunya i del poble català el seu profund homenatge a l'Ajuntament madrileny.

A continuació ha parlat Rafael Henche, que ha agraït les paraules de Jaume Miravitlles, i ha dit que Madrid s'havia limitat a complir amb el seu deure, puix que no podia fer altra cosa, donada la seva història, davant els perills de la situació, i ha afirmat que Madrid seguirà complint amb el seu deure.

Ha significat que Madrid i Barcelona com a pobles germans mai no s'han repellit. A tot estirar podrà haver ejistit una política equivocada, però el poble de Madrid sempre s'ha sentit germà del català.

«Vull que us emporteu a Catalunya —ha acabat dient l'alcalde— la visió de com Madrid sofrí la guerra durant un any i com està disposat a suportar-la tot el temps que calgui, perquè sap el que significa per a Espanya i per a totes les nacions el seu exemple, que és l'estímul per a assolir la unitat de l'esforç que faci possible acabar el més aviat possible amb aquesta situació, assolint la victòria.»

A continuació la cobla Albert Martí i el grup de rapsodes «Sagetes Roges» han interpretat poemes allusius a la defensa de Madrid i els elements de l'Institut Català de Folklore Montserrat han ballat sardanes i danses típiques.

L'alcalde ha finalitzat l'acte pronunciant unes paraules d'agraïment i salutació als delegats catalans.

En acabar, s'han llançat visques a Madrid i Catalunya i a l'Espanya republicana.

SARDANES AL RETIRO

Madrid, 9. — Aquest matí, al Retiro, actuaren la cobla Albert Martí i els rapsodes «Sagetes Roges». El nombrós públic que assistí a la festa aplaudí els artistes catalans.

A la tarda, al teatre Espanyol es celebrà una funció en la qual actuaren també dites agrupacions.

MANIOBRES AERIES A LES COLONIES FRANCESES

Istres, 9. — 76 avions han sortit, poc després de les vuit, cap a les Colònies i Mandats francesos. Es dirigiran de primer antuvi a Tunis, on quedaran nou aparells. Cinc continuaran el vol, amb destinació a la Indoxina, dotze cap al Marroc i trenta-dos cap a l'Africa occidental francesa. Diuït aniran a Damasc. Abans de la sortida ha tingut lloc una presentació d'armes a presència d'Henry Arderaud, sots-secretari de l'Aire.

Govern d'Euscadi

Recordem a tots els evacuats d'Euscadi que, pels seus mitjans econòmics, els interessi l'adquisició de la Llibreta de Racionament, tal com estava establerta a Biscaia, que passin per aquest Departament, Passeig de Pi i Margall, 60, entresol, on els serà lliurada una sol·licitud per a aquesta. Ensems se'ls recomana que tinguin present que qualsevol irregularitat que es comprovi en aquestes llibretes caurà en perjudici de l'interessat, cosa que volem evitar.

Els que visquin fora de Barcelona poden tramètre per escrit els detalls de noms, cognoms, edat i residència.

D'INTERES PER ALS REFUGIATS DEL NORD

La Comissió oficial d'Ajut a Euscadi, anex al Comité d'Ajut Permanent a Madrid i tots els Fronts, fa avinent que disposa d'una gran partida d'articles d'hivern, en socors dels evacuats d'Euscadi, Santander i Astúries. Per tant els Ajuntaments i Comités del Socors Roig de Catalunya dels pobles que allotgin refugiats, i vulguin proveir-los de roba, es posaran en contacte, per confeccionar una llista dels necessitats i trametre-la al Passeig de Pi i Margall, 36.

En aquesta llista cal fer esment dels noms, edat, lloc del naixement i població d'on varen ésser evacuats, i aquests detalls són de gran interès, per evitar de duplicar el donatiu, puix que degut a les grans necessitats dels darrers evacuat d'Astúries, la Comissió oficial, en caràcter provisional fins els dia 11 d'aquest mes està repartint robes.

Totes les llistes seran servides el més aviat aviat possible dintre les possibilitats de la Comissió oficial, posades a disposició de les autoritats competents de cada poble mitjançant l'avís que, oportunament i al seu torn, els serà passat.

Per a satisfacció del poble antifeixista de Catalunya, cal fer remarcar que aquesta obra d'ajut als camarades del Nord, que està realitzant la Comissió oficial d'Ajut a Euscadi, és el producte de les aportacions de tots els estaments de la nostra terra i que amb els seus donatius han fet i fan possible que avui, aquells que perseguits per la criminalitat feixista es troben acollits al nostre poble, puguin disposar de quelcom per a guarir-se de l'hivern que s'apropa.

EL GOVERN DE LA REPUBLICA

MINISTERI DE GOVERNACIÓ

Ahir al migdia visitaren el ministre de la Governació els caps i oficials del cos de Mossos d'Esquadra; la comissió executiva de la U. G. T., acompanyada del seu secretari senyor Vega i el general Escobar.

Igualment estigueren al ministeri el coronel senyor Torres i el sots-director de Seguretat senyor Moron, però no pogueren parlar amb el ministre per haver marxat aquest del seu despatx.

El secretari particular del ministre manifestà als periodistes que el senyor Zugazoita no podia rebre'ls per estar extraordinariament ocupat en la preparació de diversos assumptes del seu departament per al consell d'aquesta tarda.

MINISTERI DE TREBALL I ASSISTENCIA SOCIAL

Es troba a Barcelona, procedent de París, el senyor Amós Sabrás, Delegat del Ministeri de Treball i Assistència Social a la veïna República, el qual s'ha entrevistat amb el Ministre Titular, senyor Aiguader, i han celebrat una llarga conferència en la qual s'ha tractat de la manera precisa la forma d'orientar el problema dels evacuats espanyols a la Nació Francesa, i s'ha estudiat al mateix temps noves normes a desenvolupar per a aquesta tasca important.

L'esmentat assumpte fou tractat amb tota extensió i interès pel senyor Aiguader, i dedicà a aquest la la seva atenció i estima per a la seva millor realització.

MINISTERI DE JUSTICIA

Ahir arribà a Barcelona el ministre de Justícia senyor Irujo, el qual aquest matí s'ha constituït ja al seu ministeri i ha despatxat diversos assumptes de trámit i ha rebut nombroses visites.

El secretari del ministre, senyor Horna, rebé aquest migdia els informadors i els manifestà que el ministre es complauria a entrevistar-se amb ells demà, i que avui no ho feia degut a les seves nombroses ocupacions.

Afegí que el ministeri estava gairebé en la seva totalitat instal·lat ja a Barcelona, excepte alguns caps de secció que han restat a València, on per al millor funcionament del ministeri restaran alguns departaments. A més, el senyor Irujo pensa efectuar freqüents viatges a aquella localitat — remarcà.

Donà compte també el senyor Horna que avui el ministre havia visitat el president de la Generalitat i l'alcalde de Barcelona, i que estava extraordinàriament complagut de la rebuda que havia tingut a la nostra ciutat, així com del comiat de què havia estat objecte a València.

NOU DIRECTOR DE RADIO FILMS

Ràdio Films, S. A. E., ens comunica que el seu gerent de distribució, senyor Antoni Blanco, que es trobava a París per a resoldre importants afers d'aquesta Companyia i que acaba de retornar, ha estat nomenat director de Ràdio Films a Espanya.

El fet d'haver recaigut aquest nomenament en un espanyol, ens enorgulleix en extrem, per la qual cosa felicitem doblement el senyor Antoni Blanco, l'expert cinematografista que tots coneixem i li desitgem el més feliç èxit en el seu nou i important càrrec, i a la Companyia Ràdio Fils, S. A. E.

GRAN ASSORTIMENT DE CATIFES NUADES A MA
HOTEL DE VENDES
PELAYO, 8 — TELEFON, 14370

Subscriviu-vos a
"NARRACIONS POPULARS"
de JOAN AMADES

Senyores...!
VISITEU LES SECCIONS DE LLANERIA I SEDERIA
dels magatzems
EL BARATO
(EMPRESA COL·LECTIVITZADA)
Actualment podreu comprar les novetats més recents en gèneres per a
Abrics i Vestits al preu més limitat
Panyos novetat, 130 cm., per a abrics ... 5'50 ptes.
Panyeria per a abric sastre, 130 cm. ... 8'— »
Pireneus llana colors, per a Quimonos 10'50 »
Camussa llana, dues cares, per a caçadores ... 15'— »
«Picolinet» llana moda, per a vestits ... 6'75 »
GRANDIOSA COL·LECCIO
de Panyets cotó estampats, per a Bates i Quimonos senyora ... 3'75 Pts.

FRONTO NOVETATS
Avui tarda, a les quatre
A pala
GALLART II - LEJONA
contra
ABADIANO - AGUIRRE
Detalls per cartells

FRONTO TXIKI ALAI
Avui, tarda, a les quatre
CARMENCHU - ANGELITA
contra
LUMI - LOLILLA
Nit, a les deu
SAGRARIO - TONI
contra
ALEGRIA - VASQUITA
Detalls per cartells

Frontó Principal Palace
Avui, tarda
REMENTERIA - EGUIAZU
contra
URRUTI - LECUE
GURUCEAGA III - GOENAGA I
contra
VICENTE - GARATE
Detalls per cartells

FRONTO «NUEVO MUNDO»
CADA DIA, A DOS QUARTS DE QUATRE, GRANS PARTITS A MA I A RAQUETA PER QUADRES MIXTOS
Vegeu detalls per cartells

Dimecres, 10 de novembre del 1937

la humanitat

Barcelona — Any VI — Núm. 1.780

EL I CONGRES NACIONAL DE LA DONA

Maria Dolors Bargalló informa sobre la incorporació de la dona a les branques de treball

En el Congrés Nacional de la Dona va informar Maria Dolors Bargalló sobre «Cal incorporar la dona a totes les branques del treball». L'oradora posà de relleu les dificultats que hi havia per incorporar la dona a les tasques de cada dia abans del 19 de juliol. Pot dir-se que l'educació, la moral inculcada, la hipocresia del medi ambient, la resistència dels homes a cedir certs llocs de treball eren barreres que s'oposaven a aquest expandiment. No obstant, Marti Barerra, havia legislat ja a favor de la dona abans del 19 de juliol.

Però fou el 19 de juliol que aportà la collaboració de la dona a la lluita i més tard a totes les activitats, al front, a les obres socials. La lluita va donar heroines, com Lina Odena, com tantes altres, anònimes.

La guerra creava, mentrestant, dificultats creixents a la nostra reraguarda. A les fàbriques, tallers, per manca de braços, hom veia paralitzar-se activitats essencials per a la bona marxa de les coses del front i de la reraguarda. Les dones demanaren, i moltes vegades obtingueren, que llur aportació remeiés aquesta falla.

El problema dels emboscats podria resoldre's fàcilment amb la consigna: els homes al front, les dones a la reraguarda, en el treball i en l'optimisme diari, vencent les dificultats que s'oposin a la normalitat, a la victòria. Un dels punts que més han de merèixer l'atenció nostra és la que es refereix als transports, car les dones podrien fàcilment aprendre de conduir autobusos, tramvies, metros, trens elèctrics. Cal que els sindicats donin facilitats a aquest fi.

Un dels problemes que hauriem de resoldre és el de les dones refugiades. Cal aportar llur collaboració a la tasca comuna.

Destaca l'oradora la feina que pot fer l'Institut d'adaptació professional de la Dona.

L'oradora acaba fent un esbós del que ha d'ésser la tasca persistent de les dones a la reraguarda, combatent les murmuracions i predicant la unió de tots per a guanyar: en una praula, posant-se al costat del Govern del Front Popular.

Dolors Bargalló fou molt aplaudida pel seu interessant informe, sens dubte un dels més importants dels que ha aprovat el I Congrés.

Foren aprovats els següents punts:

Primer. La dona i la guerra. Incorporació de la dona al treball.

a) Reclamar el nostre lloc a la indústria de guerra.

b) Substitució i capacitació del treball dels mobilitzats i fer que sigui una realitat la consigna: «Ni un braç parat, perquè si n'hi ha un, està al servei del feixisme».

c) Lluita aferrissada contra els emboscats, desertors i espies. Confiscació dels béns de les famílies que cooperen amb aquests elements a la covardia i a la traïció. Solidaritat i ajuda antifeixista.

d) Brigades per tot Catalunya de visitadores d'Hospitals, que porten el calor i l'ajuda familiar a tots els nostres ferits.

e) Ajut incondicional i entusiastà a la Junta de Defensa Passiva per a incrementar la prevenció de la població civil contra els atacs de l'enemic.

f) Que sigui un fet l'aplicació del principi «A igual treball, igual salari».

Segon. La dona i el nen.

a) Assegurar en primer terme els queviures per a les mares que estan donant llet als seus fills i per a tota la infància. El Congrés veu amb simpatia que es restableixi el règim de cantines i s'incloguin els menjadors escolars i restaurants populars, i treballarà perquè no hi hagi cap nen a Barcelona, ni a Catalunya, que no tingui assegurada la seva alimentació.

b) Guarderies, Sanatoris i Escoles per a tots els nens de les dones que s'incorporin al treball.

c) Creació de la Llar de la Dona a tot Catalunya. Creació immediata de l'Escola d'Assistència Social per a la preparació i capacitació del personal de les seves institucions. Demanar la immediata creació per a la dona dels Comissaries polítiques als Hospitals.

d) Creació de granges organitzades per a les dones.

e) Organització de la lluita contra l'analfabetisme i institució de les classes de cultura primària per a adultes.

f) Comissions de dones a totes les barriades per a ajudar i desemmascarar els espies, emboscats i provocadors.

g) Lluitar per la llibertat de Catalunya i de les altres nacionalitats ibèriques. Ajut incondicional al Govern de la Generalitat i al Govern de la República.

h) Reforma total del Patronat Català de Protecció a la Dona.

Xang-Hai ha caigut en poder dels japonesos

Londres, dia 9. — Ens comuniquen de Xang-Hai a l'Agència Reuter: La majoria de les tropes xineses s'han retirat de les posicions que ocupaven a l'oest de Xang-Hai.

Xang-Hai, 9. — Amb l'ocupació del territori sud-oest al límit de la concessió francesa, pot considerar-se Xang-Hai a poder dels japonesos. Els soldats posen banderes a nombroses cases. El general Tsai-Xing-Xung, director de la policia xinesa, ha declarat que Nantao —bombardejat aquest matí amb bombes incendiàries— serà defensat pels xinesos fins a la darrera gota de sang. Actualment hi ha a Nantao uns dos mil soldats. Quasi la totalitat de la població civil, o sigui uns 750.000 homes, es dirigeixen a les zones estrangeres.

Xang-Hai ja no es, doncs, una ciutat xinesa. Els japonesos hi han posat el peu damunt i ràpidament es proposen organitzar els serveis administratius. L'alcalde de la ciutat i tots els funcionaris s'han refugiat a la concessió francesa, on es troba també Soong, director del Banc de Xina, cunyat del mariscal Txang-Kai-Txek. Els observadors militars estrangers creuen que —encara que superiors en nombre— les tropes xineses, mal equipades, no podran plantar cara als efectius, menys nombrosos però ben organitzats, armats i motoritzats, dels japonesos. L'aviació ha jugat un paper de primer ordre, subministrant tot el que necessitaven els soldats. Els «carros d'assalt, l'artilleria pesada, els vaixells de bombardeig han collaborat en el bombardeig abans de la retirada de Xapei.

Centenars de milers de refugiats ara hauran de resignar-se a un llarg període d'aillament, assetjats per tot arreu pel cordó de les tropes japoneses, completament separats de la resta de la Xina. Les riques regions agrícoles que volten la ciutat i que subministraven a Xang-Hai la majoria dels queviures, es troben ara completament abandonades. A la ciutat s'han registrat nombrosos actes de pillatge.

FUGITIUS QUE ES REFUGIEN A LA ZONA INTERNACIONAL

Xang-Hai, 9. — El ciutadà americà, inspector Jefferson, de la policia municipal de la Concessió, resultà ferit aquest matí per una bala perduda.

La zona refugi de Nantao ha quedat completament desmilitaritzada i està guardada sols per policies xinesos que no porten fusell. El refugiats, el nombre dels quals augmenta constantment es presenten als voltants de la Concessió francesa, difícilment continguts pels policies francesos i els soldats. A les deu havien estat admesos mil refugiats. Diversos milers de refugiats procedents de Pctung, desembarcaren als molls de la Concessió francesa i internacional.

Les unitats motoritzades japoneses han arribat a mig camí, entre Zikaiuei i Lunghowa. Prossegueix la retirada de les tropes xineses. Totes les forces de Lunghua marxaren cap a l'oest aquest matí. Hi ha alguns [illegible] que, amb tot, continuen defensant els voltants del riu Sutxeu.

El periòdic «Tanungpao» anuncia que els fusellers i mariners japonesos intentaren, inútilment desembarcar a la regió de Amoy, després d'un bombardeig per l'artilleria i la marina. Després del fracàs, els japonesos retornen a llurs bases de Kingmen.

ES CREU QUE AQUESTA NIT ELS XINESOS HAURAN EVACUAT COMPLETAMENT LA REGIO DE XANG-HAI

Xang-Hai, 9. — L'evacuació xinesa de la regió de Xang-Hai continua. S'estima que estarà completada aquesta nit. S'han declarat violentíssims incendis a la regió abandonada. L'èxode de les tropes xineses ha provocat un gran pànic entre la població civil de Nantao i la regió est de Xang-Hai. Més de 10.000 nous refugiats intenten penetrar en la concessió francesa. Les tropes japoneses no semblen voler perseguir les tropes xineses.

ELS XINESOS DE TAIYUAN PREFERIREN MORIR ABANS QUE RENDIR-SE

Xang-Hai, 9. — El portantveu de l'exèrcit japonès ha declarat que les tropes japoneses procedents del riu Sutxeu ocuparen a les dues de la tarda els barris de Lungoua, on es troba l'aeròdrom comercial i avancen cap a Nantao, en direcció est fins a la línia que perllonga al sud la carretera del parc Robert a la concessió francessa. Les tropes japoneses ocuparen una part de la ciutat de Sunkiang.

Notícies de Pequín anuncien que els japonesos entraren a Taiyuan Fu després d'aferrissat combat cos a cos amb els soldats xinesos. El mateix Estat Major japonès, a l'ordre del dia als soldats, remarca l'heroisme dels soldats xinesos que preferiren morir a Taiyuan abans de rendir-se.

Interessants manifestacions de l'Alcalde de Barcelona

L'alcalde de Barcelona, Hilari Salvador va fer ahir a un periodista les següents manifestacions:

—¿Podeu parlar-nos de la situació present relacionada amb la gran afluència d'evacuats? —ha preguntat l'informador.

—Aquesta situació —ha contestat

l'alcalde— no presenta anormalitats sensibles malgrat el gran nombre d'evacuats arribats últimament a Barcelona perquè l'absorció que es va efectuant d'aquests en llocs distints de la ciutat resolen les dificultats que sorgeixen.

—¿I quant a l'augment de població a conseqüència de l'arribada del Govern?

—Es difícil que es pugui donar avui per avui una impressió sobre l'augment de la població de Barcelona. A conseqüència de l'arribada del Govern han estat traslladats els Ministeris i llurs funcionaris i famílies d'aquests; però la determinació del nombre resulta ara difícil i seria més fàcilment determinar-ho als mateixos Centres oficials que han estat traslladats des de València.

—¿Què hi ha de l'augment de trànsit?

—Quant a l'augment de trànsit pot dir-se que és molt apreciable, perquè la vida oficial comporta un augment de cotxes i camions d'evident importància.

—¿Podeu dir-nos quelcom respecte a la installació dels forasters, el seu proveïment, etc.?

—Els forasters han estat installats en establiments públics que estaven preparats a l'efecte i que es van habilitant, i en domicilis particulars; es porta, per tant, a terme d'una manera normal l'acondicionament en els llocs de destinació dels recentment vinguts.

Finalment ha preguntat el periodista:

—¿Podríeu dir-nos quelcom sobre el que s'ha tractat amb l'alcalde de Madrid i estat de les relacions amb aquella capital?

—Pel que es refereix amb allò tractat amb l'alcalde de Madrid i relacions amb aquella capital —ha acabat dient el senyor Salvador— és inútil dir que el tema de les converses s'ha basat en assumptes de recíproc interès i d'estrenyament dels cordials llaços que uneixen les dues capitals, ja que ambdues donen prova d'una perfecta solidaritat en la lluita empresa contra el feixisme.

Comentaris d'un combatent català

II

El Govern de la República a Barcelona

Gran activitat a la nostra Companyia. Tot el material disponible està per les carreteres de l'Aragó alliberat, servint la mobilitat de l'Exèrcit Popular. Finalment, quan tot feia suposar una relativa tranquillitat, un cop de telèfon, una transmissió d'ordres, i deu gegants de la carretera han de sortir a tot gas camí d'una avançadeta, on han d'embarcar combatents i estris de guerra. El rellevament d'aquests companys s'ha de portar a terme amb rapidesa, ja que es tracta de soldats que fa dies que romanen als parapets, tot i donar un rendiment admirable en la defensiva i en l'atac i les forces de refresc estan ja als llocs prefixats per l'Alt Comandament.

El darrer camió sofreix una seriosa avaria i es queda rerassagat dins de les primeres línies. La grua, al cap d'unes hores, solucionarà aquest accident. El conductor aprofita l'avinentesa i, enmig del «paqueig» constant de fusell i metralladora, es fica dins dels parapets, per tal de veure amics que sap que lluiten en aquell sector. El xiuleig dels projectils li fan perdre l'atenció i no troba ningú conegut. Finalment, el foc s'atura. El silenci domina les trinxeres plenes de fang. Els combatents comencen a parlar.

—Mira, Josep, —fa un autèntic barceloní, que s'ha passat més de deu mesos a primeres línies—, que en són de bretols aquests «tricornis» disparant a tort i a dret!

—Doncs, que prenguin tilla —contesta un altre xicot empordanès, que serveix un fusell metrallador— per si demà comencem a esbandir aquests indrets amb tota mena de focs artificials!

Una xiulada a pam dels sacs terrers talla en sec aquesta última frase. Uns quants espetecs més i altra vegada silenci. El conductor està atabalat i confessa interiorment que s'ha posat allà on no el demanaven.

L'empordanès, en girar-se cap a l'extrem dret del parapet, va obrir els seus ulls petits i vius tot donant un cop a l'espatlla d'en Josep:

—Mira el ram de la gasolina! Què hi fa aquest «Nuvolari» per aquestes terres?

Una triple exclamació, unes abraçades i una breu conversació, gairebé a cau d'orella, sota la mitja rialla d'un comissari, que roman al seu lloc de responsabilitat.

L'amistat arreu és semblant!

Es parla del poble, de les collites, de les noies, del Comitè de l'Ajuntament, i un xic de... política nacional. Recollim el contingut d'allò que diuen els catalans amb el fusell encara calent de l'espetec produït en plena lluita:

—Ara el Govern de la República es trasllada a Barcelona, ¿què us sembla, amics? —diu el conductor.

Un altre xiulet retarda la contestació.

—Doncs bé, —fa l'empordanès—, et contestaré aquesta pregunta com a soldat de l'Exèrcit Popular, amb la trajectòria del qual volem estar completament identificats, i com a nacionalista català, amant d'una Catalunya lliure, no precisament per a tancar-se l'endemà de la victòria en un clos exclusivista, sinó per a millor servir els ideals de l'Espanya democràtica i llurs nacionalitats.

—...?

—Som soldats a les ordres d'un Govern del Front Popular, i quan aquest Govern, amb l'autoritat que li ha donat tot el poble, acorda qualsevol mesura, per inversemblant que sembli, nosaltres la defensarem. Respectem, doncs, el trasllat del Govern a la nostra capital i ens adherim a la benvinguda que S. E. el President de la Generalitat ha donat als Poders de la República.

—...?

—Com a nacionalistes volem rebre també el Govern amb els braços oberts. Abans, però, de l'abraçada voldríem dir-los: Penseu que Catalunya és Catalunya i respecteu les seves llibertats!

—I tu, Josep, què opines? —diu el conductor.

—Jo... jo... mira, estic d'acord amb l'opinió de l'empordanès.

Els combatents catalans creuen, doncs, amb el respecte de les nostres llibertats, i això és ja una garantia que cal que tothom tingui en compte.

Una altra vegada tiroteig de fusell i metralladora...

FAF,
Front d'Aragó.

Novembre, 1937.

On és Bruno Mussolini?

Paris, 9. — El periòdic «Le Matin» publica el següent telegrama de Londres:

«A pesar dels desmentiments oficials de Roma, telegrames de Barcelona i València continuen declarant que Bruno Mussolini ha estat fet presoner per les tropes del Govern, després d'haver-se-li abatut l'aparell en què volava.»

L'ambaixada espanyola a Londres ha declarat avui que no té cap notícia de la sort de Bruno Mussolini.

L'ambaixada d'Itàlia ha declarat que «no estava assabentada dels desplaçaments del jove oficial aviador Bruno Mussolini».

Interrogat per un periodista londinenc, el ministre de Premsa i Propaganda declarà:

«Bruno viu i gaudeix de bona salut. Els rumors segons els quals ha mort o ha resultat ferit o bé es troba presoner, no es fonamenten en res seriós. No podem indicar on es troba, perquè actualment compleix els seus deures militars.»

La Conferència de Pacífic

[illegible], 9. — [illegible] sió privada de la Conferència de Pacífic fins a demà, a les tres.

EDEN A BRUSSEL-LES

Brusselles, 9. — El senyor Eden ha arribat a aquesta capital per via aèria, pocs minuts abans de les dues de la tarda.

LA MEDIACIO ALEMANYA

Berlín, 9.—A propòsit dels rumors vinguts de Berlín, respecte l'eventualitat d'una mediació alemanya al conflicte sino-japonès, pot afirmar-se que fins ara no s'ha iniciat cap actuació oficial en aquest sentit.

Als cercles polítics alemanys es declaren avui «molt sorpresos» que aquests rumors hagin pogut ésser creguts.

Amb tot, es posa de relleu que al darrer paràgraf de la seva resposta a la invitació feta per la Conferència de Brusselles, el Govern del Reich ha declarat que estava disposat a collaborar amigablement per a la solució del conflicte sino-japonès tan aviat com la [illegible] hagi aclarit prou.

ACTIVITATS DE LA DELEGACIO FRANCESA

Brusselles, 9. — El senyor François de Tessan, director de la delegació francesa a la Conferència del Pacífic, en absència del senyor Delbos, ha conferenciat extensament aquest matí amb el senyor Malcolm MacDonald ministre britànic dels Dominis.

El senyor de Tessan marxarà aquesta tarda cap a París. El senyor Delbos arribarà a Brusselles a les 11 d'aquesta nit.

FA CATORZE ANYS QUE HITLER FEU UN «PUTSCH»

Munic, 9. — Aquest matí s'ha celebrat a Munic l'acte commemoratiu del XIV aniversari del «Putsch» nacional-socialista de novembre del 1923.

A migdia s'ha celebrat una «marxa històrica», en la qual han participat Hitler, Goring, Hess, Frick, Rosenberg, Blomberg, etc.

Durant la desfilada han estat llegits públicament els noms dels alemanys residents a Espanya «víctimes de la guerra civil».

Després Hitler i von Blomberg han dipositat una corona de flors a la tomba dels 16 nazis que moriren en els disturbis del 9 de novembre del 1923.

DISCURS DE HITLER

Munic, 9. — Amb ocasió de les festes commemoratives del «putsch» del 1923, Hitler pronuncià un discurs en el qual declarà que Alemanya s'havia engrandit des de l'arribada al poder dels nacional-socialistes. El Reich ha assolit crear noves [illegible]cions, que no concorden amb la ideologia de Ginebra—afegí Hitler—, però que van d'acord almenys amb els nostres interessos. Igualment van d'acord amb els interessos d'altres pobles que han reprès les relacions amb nosaltres.

El führer continuà dient: «Inspirant-se en aquesta utilitat, els tres Estats s'han posat d'acord avui. L'eix europeu és ara un gran triangle polític mundial. Estic segur que els esforços del nostre vell contradictor per tal de sembrar la discòrdia seran més difícils per quant el triangle s'aferma cada dia més. Aquest triangle no es compon de tres parts sense força, sinó de tres Estats disposats i decidits a defensar-se resoltament.»

Acabà celebrant la «camaraderia dels caps que, potser tenen opinions diferents, però que sempre es posen d'acord en un punt: estan lligats els uns als altres en la vida i en la mort.»

UN ALTRE DE GOERING

Munic, 9. — El general Goering va dir ahir en el seu discurs parlant del Pla de quatre anys, que el nacional - socialisme, després d'haver provat la seva exactitud a les qüestions polítiques, ho provarà a les qüestions econòmiques.

Segons l'agència DNB, Goering va parlar durant diverses hores. En les seves declaracions no va esmentar per a res la reorganització de l'economia que va obligar Schacht a dimitir com a ministre d'Economia.

ELS SALARIS AL SARRE

Neustadt, 9. — El Comissari del Reich al Sarre, Burckel, ha menat que els salaris dels obrers metallúrgics del Sarre hauran d'ésser, d'ara endavant, iguals als dels obrers de la mateixa categoria de la resta del Reich.

Com es recordarà amb motiu de la unió del Sarre al Reich, la qüestió dels salaris va provocar diverses dificultats.

BENGALES DE GUERRA

UN OASI

Enmig de la vastitud esborronadora de l'erm espiritual que vivim; ofegats per la duresa de la realitat tota illusió i tot somni; deixat de banda tot entusiasme que no sigui, com cal que sigui, fer la guerra i guanyar-la, floreixen d'ací i d'allà, més o menys disperses, lloables iniciatives. I és gràcies a una d'aquestes iniciatives que el barceloní d'avui pot lligar, periòdicament, una lligada de poesia i de modernitat al manat revolt de les inquietuds de l'hora.

Si un dimecres qualsevol, cap al tard —avui, per exemple—, se us acut de passar pel carrer de la Canuda i aturar-vos davant de «L'Oasi», d'antuvi potser sentireu que l'escepticisme us domina. Oasis en aquesta hora? —us direu, una mica amargats, pensant en aquell temps, que sembla remot, de les exposicions i dels certàmens i dels concerts, viscuts en pau i gràcia de Déu...

Però no us caldrà anar gaire més enllà per a comprovar que no lluny del prestigiós establiment que es diu Oasi hi ha un altre oasi autèntic. Per a trobar-lo, només us caldrà seguir les petjades dels ciutadans, amants de la bona poesia, que cada dimecres s'apleguen a l'Ateneu, sota el signe del Grup Literari Oasi, del qual és animador un estimat amic nostre, que no anomenem per tal que els mal pensats no vegin en nosaltres propòsits de fer-li el reclam.

¿Qui és l'animador del Grup Literari Oasi? ¿Quines son les figures que hi han desfilat d'ençà de la seva afortunada fundació? El curiós lector que senti estimulada la seva apetència d'art i d'elevació, com a contracop de la dura prosa que l'enemic ens obliga a adoptar com a norma de vida, només ha de fer que pujar les escales de la docta casa i asseure's i escoltar, i si té avinentesa, assabentar-se pels amics que, de segur, hi trobarà presents, qui són els homes del G. L. Oasi, què fan i què es proposen.

No voldríem ésser nosaltres que ho recitéssim com una lliçó. Ens estimaríem més que cadascú ho anés a veure. Creiem que val la pena. No abunden pas tant com això les oportunitats de sortir del marasme i quan en el desert brilla un oasi, el pelegrí assedegat n'ha de sentir l'atracció benefactora. No dubto que seran més de quatre que seguiran les nostres suggestions.

J. M. FRANCES

Conselleria d'Agricultura

MANIFESTACIONS DEL CONSELLER D'AGRICULTURA SOBRE L'ACTUACIO I FUNCIONAMENT DE LES JUNTES MUNICIPALS AGRARIES

Ahir al migdia els periodistes, el Conseller d'Agricultura, Josep Calvet, va fer les següents manifestacions:

«He llegit amb molt d'interès la nota que avui publica «La Humanitat» en relació amb determinades extralimitacions d'algunes Juntes Municipals Agràries en matèria de distribució de terres. Com sempre que un òrgan de la premsa —sigui del sector que sigui— es posa al costat del Departament d'Agricultura per a reforçar la seva autoritat i ajudar-lo en la seva tasca, agraeixo sincerament l'interès demostrat per aquell diari en el sentit que es doni el millor compliment a les disposicions emanades d'aquest Departament, cap de les quals, certament, no autoritza les Juntes Municipals Agràries perquè puguin prendre decisions que no comptin per endavant amb l'autorització del Consell d'Agricultura.

Respecta a aquesta qüestió, aquest matí he tingut un ampli canvi d'impressions amb el meu amic Pau Padró, que amb tant d'encert presideix el Consell d'Agricultura. Pau Padró m'ha informat de les mesures que el Consell ja té preses per tal d'assegurar que les Juntes Municipals Agràries observin el compliment estricte de les funcions que tenen encomanades; igualment m'ha informat de la imminent aprovació, per part del Consell d'Agricultura, del nou redactat del procediment d'aplicació del Decret del 20 d'agost d'enguany, en el qual redactat han estat eliminats curosament els errors que es produïren en la redacció primera i s'hi han introduït modificacions que milloren d'una manera tan notable aquest procediment, que pot dir-se que el converteixen en un instrument legal de gran ponderació i eficàcia.

De totes maneres —ha continuat dient el Conseller Calvet— he de recordar que, en definitiva, les Juntes Municipals Agràries no són altra cosa que la suma de les representacions de les organitzacions sindicals agràries de Catalunya i de les polítiques que formen part del Govern de la Generalitat. Però, per si realment pogués donar-se el cas que alguna Junta, més que no els interessos de les organitzacions en ella representades, obeís influències estranyes a la composició que li és pròpia, el Consell d'Agricultura ha elaborat un reglament que delimita en forma ben clara les atribucions de les Juntes i dicta normes precises pel que fa a llur actuació interna. Ara només cal que cadascun dels organismes polítics i sindicals que en elles tenen representació actuïn amb la màxima lleialtat i energia per tal d'aconseguir que les Juntes Municipals Agràries esdevinguin pràcticament allò que estan cridades a ésser: uns preciosos auxiliars del Consell d'Agricultura en l'aplicació de les disposicions que en matèria agrària ha dictat el Govern de la Generalitat de Catalunya.»

DETENCIO D'UN TERRORISTA

Lille, 9.—Ha estat detingut el perillós terrorista hongarès Koloman Buday, a l'equipatge del qual s'han trobat els plans de ciutats franceses amb [illegible] de les quals s'ignora.

Al 1932 Koloman va engegar el seu revòlver en plena sessió de la Societat de Nacions.

Parla el ciutadà...

ALLO QUE NO ENS INTERESSA

Repetides vegades hem remarcat l'abast d'aquesta secció. El ciutadà pot parlar hi —si les circumstàncies a fora del nostre abast ho permeten—, de tots aquells assumptes d'interès general o particular que puguin resistir la llum del sol. Fem aquesta observació perquè hem rebut una denúncia concreta d'un ciutadà a la qual manca un detall important: que sapiguem qui ens l'ha tramesa. Així i tot no l'hauriem fet pública.

No podem admetre denúncies anònimes de fets, per delictuosos que siguin. Per alguna cosa existeixen els tribunals de Justícia. Vagin aquestes observacions per al ciutadà que ens ha tramès una sèrie de detalls d'un cas concret i individual d'evasió dels deures militars sota la complicitat d'una casa industrial molt coneguda dels barcelonins. El ciutadà anònim ja sap quin és el camí de la justícia, i no pot tenir la pretensió d'utilitzar la secció d'un diari per a formular una delació que no té el pit de cursar on és degut i donant la cara.

Vagi, doncs, aquest advertiment per a aquells que puguin tenir un concepte erroni dels propòsits que ens guien a tenir una secció a disposició dels ciutadans.

Presa de possessió del fiscal interí de l'Audiència senyor Serrano Pacheco. A la foto el president de l'Audiència, senyor Andreu Abelló acompanyat dels senyors Serrano Pacheco (dreta) i de Joan (esquerra) director general de Seguretat

ACLARIMENT DEL SINDICAT D'INDUSTRIES DEL PAPER I ARTS GRAFIQUES

Sortint al pas d'algunes gasetilles que han vingut apareixent a la Premsa avalades per un tal Sindicat Professional de Periodistes, hem de fer constar, que no existeix cap Sindicat d'aquesta naturalesa, i si, Sindicat de les Indústries del Paper i Arts Gràfiques, on existeix una Secció Tècnica de Premsa, a la qual pertanyen els periodistes.

El que fem públic per a coneixement de tots i per tal d'evitar equívocs.

NACIONALISME

El Nacionalisme —el nacionalisme de les pàtries esclaves— és un moviment d'una complexitat i d'una grandesa immensa. Es per això que no el comprenen els primaris, no l'interpreten els simplistes ni l'estimen els egoistes. Es sempre moviment de minories, de minories audaces i selectes, de generosos, de místics de romàntics i de rebels.

Cap home conscient de la noció no pot posar-se, no ja en contra, sinó ni tan sols al marge. Anteposar-li interessos de partit o formes de govern, per molt respectables que fossin, és posar al descobert totes les baixes passions —egoismes, mesquinesa, egolatria, estretor d'idees— que nien al cor dels humans. Creure en el triomf de les idees o dels interessos en una terra esclava és pensament parvular.

Les idees i els interessos no poden haver plena vida només que en un ambient viu, en una terra viva, això és: lliure.

El problema més urgent, més important, més noble, en una terra esclava, és el de la seva llibertat com a tal. Es urgent perquè ningú no pot viure plenament sense llibertats de moviments; és important perquè és per damunt de partits i de classes; és noble, perquè lluny de fomentar baixos interessos personals fa els homes desinteressats i abnegats i ensems cosmopolites, puix que el posa en condicions de comprendre, perquè són reflexos del seu poble, tots els problemes collectius que remouen la resta del [illegible] planeta.

Anteposar o [illegible]posar a la llibertat nacional idees d'internacionalisme, és moure's en l'abstracció més delirant. El món pot ésser [illegible] a unitat còsmica, però no ho és geològica, ni geogràfica ni molt menys humana. Es un conjunt, una coexistència d'idees, d'afectes, de voluntats i d'interessos, no ja distints, sinó, sovintment, contraposats, identificar-se amb ells —i quina millor identificació que nacionalitzar-se?— és estar en camí curt i segur de resoldre'ls. Es la frase centenària de Michelet tan oblidada com profunda: «Com més un home es compenetra del geni de la seva pàtria, més concorre a l'harmonia del món». Prescindir-ne és navegar entre la utopia i el deliri.

Anteposar món a pàtria, dir que s'és fill del planeta i no de Catalunya és un simple joc de paraules, una afirmació buida de sentit, d'èxit segur de galeria. Hom té pàtria, una mare immaterial i eterna, vulgui o no vulgui. Una dona li ha donat el cos, la mare pàtria li donà sol i aire per al seu cos, paisatges i indrets per a estimar i evocar, problemes per a omplir-li el cervell i esmenar on desenrotllar la seva activitat. Cert és que això que hom troba a Catalunya ho troba igualment arreu dels continents i de les illes, però no ho troba igual, no ho aprecia igual, puix que l'ambient geogràfic no és el mateix. ¿Com pot lògicament pensar i ésser igual un català que un holandès o un siamès, si el català en girar els ulls al seu entorn troba una mar amb tota la calma que pot tenir una mar, una terra tèbia i unes muntanyes suaus, tan diferent, tan antagònic del que envolta l'holandès amb una mar prepotent, un sol deficient i unes terres protegides per dics i recloses, o del siamès amb un clima desequilibrat i una terra tortuosa i limitada?

¿Com pot ésser igual la història d'ells entre si? El català, es llançarà a la mar a comerciar i a rebre i donar civilització; l'holandès invertirà molt de temps defensant-se de les ones que intenten permanentment engolir el sòl que trepitja i que necessita per a la seva subsistència, i el siamès passarà el temps entre el misticisme morbós, amb l'esperit torturat i d'una obnubilitat extraordinària com els seus ulls, i amb l'afany de no fer res i de pensar en guerres i conquestes.

Dir que un home és fill del món és no dir res. Fóra el mateix que digués que és fill «de dona» i no «d'una dona». Ambdues coses es relacionen i independeixen, però precisament hom no pot prescindir-ne d'una. Si ho fa, fuig del món. I fugir del món ho fa el poeta, però aquest ja no preten ésser un teoritzador social. ¿Pot despendre's de tot això que hom pel sol fet d'ésser nacionalista, es colloca enfront del món? No, almenys els nacionalistes catalans. Els nacionalistes místics i rebels ensems, no odien perquè sí, ni per sistema, cap altra pàtria. Odien, sí, les pàtries imperialistes, no per ésser elles, sinó per ésser opressores, no pel seu nom, sinó pels seus actes. I aquest odi alt —permeteu-nos la paradoxa—, aquest noble odi és tan fort com forta la simpatia per les pàtries oprimides o envaïdes. El doble sentiment —odi a l'esclavitzador, amor a l'esclavitzat— fa que nacionalisme signifiqui solidaritat mundial amb les pàtries que sofreixen injusticies i invasions. Es, doncs, també internacionalista del dolor i de la set de justícia.

Aquest és el veritable internacionalisme, l'únic internacionalisme. Sentir-se catalans, i a força de sentir-se'n, sentir-se homes i humans. Això és nacionalisme, el nacionalisme, el nacionalisme de Catalunya. Esser de casa i amics dels de fora casa. Ni tancats a les sofrences dels altres ni importunadors dels veïns. Vivim al món perquè vivim en un dels seus recons. En viure en un dels seus recons ens sentim ciutadans del món. No hi ha cent sense tenir deu desenes. No hi ha cent sense tenir deu desenes per a sumar. No hi ha, per tant món sense pàtries.

Negar-se a conviure amb nacionalistes pel sol fet d'ésser de diferent matís polític, és una prova de màxima intolerància. Els que la practiquen és difícil que facin vera tasca positiva, perquè, com pot sostenir-se aquesta, si és minada per les lluites internes, dels seus fills?

El Nacionalisme no és una panacea que ho cura i ho preveu tot, però sense nacionalisme no pot solucionar-se efectivament cap problema collectiu.

El Nacionalisme només té dos detractors: els que no comprenen i els que no estimen, els ignorants i els egoistes.

ESTEVE GENOVES I MOLAS

S'HA AIXECAT L'ESTAT DE GUERRA AL PARAGUAI

Asunción, 9. — S'ha aixecat l'estat de guerra i s'han alliberat diverses persones detingudes amb motiu dels aldarulls d'aquesta capital.